

Шановні вихователі-стажери!

Ви поставили запитання до досвідчених фахівців дошкільної освіти м. Вінниці.

Питання:

1. Враховуючи швидкий плин часу, у дошкільній освіті швидко розвиваються інноваційні технології, як змістовна складова кожної технології впливає на зміст, методи, форми контролю дітей дошкільного віку?
2. Як організувати дисципліну дітей?
3. Як поводитися з гіперактивними дітьми?
4. Як втримати увагу дітей на занятті?
5. Як навчити дітей старшої групи виділяти послідовність та кількість звуків у словах?
6. Якою повинна бути організація життєдіяльності дітей з урахуванням індивідуальних особливостей?
7. Як проводяться заняття «День здоров'я» у молодшій групі. Теми, матеріали де шукати?
8. Як швидко і якісно планувати заняття?
9. Співпраця з сім'єю
10. Психологія дошкільнят (характерні особливості кожного віку, на що необхідно звернути особливу увагу)
11. Інтерактивні методи навчання і виховання дітей
12. Які зони (осередки) мають обов'язково бути в групі?
13. Як цікаво і просто зацікавити дітей до занять з грамоти та математики?
14. Секрети ведення документації (Що обов'язково веде вихователь в групі? Які є цікаві педагогічні знахідки?)
15. Як краще вести роботу з батьками? Як добитися, щоб батьки вихованців ставилися до молодих вихователів з повагою?

Я надіслала Ваші запитання у всі ДНЗ міста. На них дали відповіді досвідчені педагоги Вінниці. Прошу переглянути відповіді. Дякую Вам, вихователі-стажери, за небайдужість до професії та бажання вчитися, а Вам вихователі з досвідом – за оперативність та активність.

З повагою, вихователь-методист Малафєєва Л.В.

1. Враховуючи швидкий плин часу, у дошкільній освіті швидко розвиваються інноваційні технології, як змістовна складова кожної технології впливає на зміст, методи, форми контролю дітей дошкільного віку?

Навчання з використанням інноваційних технологій якісно перевищує класичну освіту. У нашому розумінні стимулюючо-мотиваційний компонент в моделі індивідуалізованої дошкільної освіти повинен відобразити процес підвищення психологічної компетентності педагогів в сфері визначення індивідуальних відмінностей кожної дитини, прийняття унікальної своєрідності її індивідуальності, розуміння диференційованої картини сукупності індивідуальних відмінностей психофізичного розвитку, формування вміння фіксувати, аналізувати отримані дані, узагальнювати їх в цілісну картину психічного розвитку малюка. Такий підхід призводить до поглибленого розуміння внутрішнього світу дитини, прийняття та урахування її власних планів, намірів, цілей, інтересів. Урахування дитячих побажань, інтересів, запитів, проектів при визначенні педагогічних цілей та завдань, побудові планів навчально-виховної роботи є дієвим стимулом для активізації прагнення дитини діяти самостійно, здатності винаходити власні варіанти розв'язання проблем, ставити та ускладнювати мету діяльності, діяти у відповідності до власного рішення, відстоювати свою особисту думку, здійснювати неординарні вчинки. У результаті цього у дитини виробляється звичка діяти певним чином, посилюється прагнення до просування вперед, самовдосконалення, розширення своїх особистісних можливостей, саморозкриття та саморозвитку все нових і нових унікальних талантів та здібностей.

2. Як організувати дисципліну дітей?

- Сконцентрована увага;
- Діти потребують послідовності і порядку;
- Врахування захоплень дитини;
- Створення казки з будь якої ситуації (викликати інтерес та захоплення);
- Все доробляти до кінця;
- Підтримувати і помічати успіхи.

3. Як поводитися з гіперактивними дітьми?

- Дитина з гіперактивністю повинна завжди бути «на виду»;
- Намагатись давати завдання які відповідають рівню знань дитини;
- Звести до мінімуму відволікаючі фактори навколо місця, де сидить дитина;
- Направляйте енергію гіперактивних дітей в корисне русло;
- Створюйте ситуації, в яких гіперактивна дитина може стати експертом;
- Намагайтесь ігнорувати негативні моменти і заохочувати позитивні та частіше хвалити гіпердинамічних діток.

4. Як втримати увагу дітей на занятті?

- Викликати у дітей інтерес;
- Використовувати різноманітні ігри;
- Дотримуватись принципу «Від простого до складного»;
- Використання інтегрованих занять.

5. Як навчити дітей старшої групи виділяти послідовність та кількість звуків у словах?

Багато авторів відзначають, що ефективніше починати з ознайомлення дітей з немовними звуками. Для цього можна провести дидактичну гру «Що як звучить?» (папір, склянки з водою, брязкальце, барабан, дзвоник тощо). Слід звернути увагу дітей, що це немовні звуки, адже їх ніхто не вимовляє, але ми їх чуємо. Під час прогулянки добре запропонувати дітям визначити, які немовні звуки вони чують: шурхіт листя, гуркіт чи гудіння автівки тощо. Далі переходимо до ознайомлення з мовними звуками. Ще К. Ушинський запропонував вивчати звуки не в алфавітній послідовності, а починати з голосних звуків, потім перейти до приголосними звуками. Цей метод є ефективним, тому ним користуються до цього часу. Спочатку педагог пропонує дітям прослухати «пісеньки»: А-а-а, О-о-о, У-у-у, І-і-і, И-и-и, Е-е-е. Він розповідає дітям, що ці звуки є мовними – ми їх вимовляємо. Вони називаються голосними, бо ми їх співаємо голосом. Далі слід уточнити артикуляцію голосних звуків. Педагог пропонує проспівати звуки у такій послідовності: А-О-У. Говорить, що ротик малює спочатку велике коло – діти проспівують: «А-а-а», потім середнє – «О-о-о», а потім зовсім маленьке – «у-у-у». Далі діти співають у такій послідовності: І-И-Е. Педагог каже, що тепер ротик усміхається – діти співають: «І-і-і», потім усмішка стає ширшою – «И-и-и», тепер він майже сміється – «Е-е-е». Педагог звертає увагу дітей на те, що коли ми вимовляємо голосні звуки, повітря виходить вільно, йому нічого не перешкоджає, наш ротик відкритий. Саме тому цей звук має таку позначку, як відкритий ротик – ● .

Обов'язково потрібно звернути увагу дітей на те, що голосних звуків лише шість. Закріпити знання дітей про голосні звуки можна за допомогою різноманітних ігор: «Який це звук?», «Упіймай звук». Гра «Оживи кружок», у якій діти по черзі натискають на символ голосного звука і називають будь-який голосний звук, допоможе дітям добре запам'ятати всі голосні звуки.

Для ознайомлення з приголосними звуками можна використати казку:

Жили-були шість голосних звуків, які вміли гарно співати. поряд з ними жило ще багато звуків, але вони співати не вміли. іншим звукам також дуже хотілося співати, та коли вони намагалися це зробити, у них виходило шипіти – «Ш-ш-ш», пихтіти – «П-п-п», свистіти – «С-с-с», бумкати – «Б-б-б» та видавати інші звуки, окрім співу. Коли хтось промовляв ці звуки, повітря не виходило вільно з ротика, а зустрічало перешкоду: то губки стуляться (М, П, Б), то спинка язика підніметься і закриє прохід (К, Х, Г). Тому ці звуки позначаються рисою – (неначе стулені губки).

Ці звуки можуть перешкоду зменшувати, ніби робити маленьку шпаринку, коли їх вимовляти не твердо, а м'яко не Б, а БЬ, не Л, а ЛЬ. У такому випадку і позначають їх інакше – двома рисками =.

Та найгіршим було те, що ці звуки не могли гратися, як голосні. наприклад, стануть у пару А та У, і чуємо, як у лісі люди гукають один одного А-а-а-у-у-у. Поміняються місцями У й А – чути, як плаче дитина У-у-у-а-а-а. підбіжить І до А – це десь неподалік закричав віслючок – іа-іа-іа.

Як же хотілося сусідам голосних звуків теж так гратися! І ось вони попросили голосні звуки погратися з ними. голосні звуки були добрими. Вони добре поміркували, як можна допомогти своїм сусідам і вирішили: щоб ті теж могли співати і так гратися, їм треба бути при голосних звуках. сусідні звуки дуже зраділи. відтоді вони стали називатися приголосними звуками. Тепер приголосні звуки стають у пару з голосними. Скажімо, стали у пару А та М, і чуємо, як мати годує малечу – ам, а стали разом М і У – замукала корова – му-у-у.

Так і потоваришували голосні і приголосні звуки.

6. Якою повинна бути організація життєдіяльності дітей з урахуванням індивідуальних особливостей?

- Раціональне чергування видів діяльності;
- Об'єднувати дітей у підгрупи та добирати для кожної з них навчальний матеріал різного змісту, складності та відповідні методи і прийоми;
- Самостійна діяльність та індивідуальна робота.

7. Як проводяться заняття «День здоров'я» у молодшій групі. Теми, матеріали де шукати?

У вигляді заняття-розваги. Сценарій-конспект підбирається відповідно до теми Дня здоров'я (річний план роботи закладу). Матеріали є у фахових виданнях «Дошкільне виховання», «Скарбничка вихователя ДНЗ».

8. Як швидко і якісно планувати заняття?

Відповідно програми та відштовхуючись від перспективного планування

9. Співпраця з сім'єю

Форми роботи з сім'ями:

- колективні (батьківські конференції, тематичні зустрічі за «круглим столом», засідання батьківського комітету, дні відкритих дверей, створення групи батьків-порадників, перегляд ранків, спільні свята, спортивні змагання, відпочинок у вихідні дні тощо).
- індивідуальні (вступне анкетування, попередні візити батьків з дітьми до садка, співбесіди, консультації, відвідування педагогами своїх вихованців удома, телефонний зв'язок).
- групові (консультації, практикуми, школа молодих батьків, гуртки за інтересами, вечори запитань та відповідей, зустрічі з цікавими людьми – вчителями, лікарями, психологом, юристом тощо).
- наочно-письмові (батьківські куточки, тематичні стенди, ширмочки, планшети, папки-пересувки, дошка оголошень, інформаційні листки, тематичні виставки, анкетування, скринька пропозицій, індивідуальні зошити, неформальні листи, родинні газети, педагогічна бібліотека, запрошення, вітання тощо. Найпоширенішими наочно-інформаційними формами роботи є виставки дитячих робіт; реклама книг, публікацій у періодиці, в системі Інтернет з проблем сімейного виховання).

10. Психологія дошкільнят (характерні особливості кожного віку, на що необхідно звернути особливу увагу)

Виділяють види провідної діяльності:

- емоційно-безпосереднє спілкування немовляти з дорослим (0-1 року);
- предметно-маніпулятивна діяльність дітей раннього віку (1-3 років);
- сюжетно-рольова гра у дошкільнят (3-6 (7) років);
- навчальна діяльність у молодших школярів (6 (7)-10 (11)р.);

Виокремлюють наступні особливості вікових криз:

- 1) межі криз невиразні, розмиті. Криза настає непомітно, дуже важко визначити момент її початку та завершення. Різке загострення (кульмінація) спостерігається лише у середині цього етапу;
- 2) апогей кризи виявляється у зміні поведінки дитини, її «важковиховуваності», дитина ніби виходить з-під контролю дорослих, стає вередливою, стрімко падає успішність у школі і знижується працездатність, зростає число конфліктів з оточуючими. Внутрішнє життя пов'язане з болісними переживаннями. Негативні поведінкові прояви дитини загострюються у випадку ігнорування дорослими її нових потреб в сфері спілкування та діяльності та, навпаки, пом'якшуються при гнучкому спілкуванні. Тому конфліктність та важковиховуваність під час криз сприймалися як сигнал необхідності змін у спілкуванні з дитиною;

3) водночас у критичні періоди спостерігаються і конструктивні процеси розвитку, поява новоутворень.

Криза трьох років — це криза соціальних стосунків, а будь-яка криза стосунків є кризою виділення свого "Я". Зміна позиції дитини, ріст її самостійності і активності, вимагають від близьких дорослих своєчасної перебудови стосунків. Якщо ж нові стосунки з дитиною не складаються, її ініціатива не заохочується, самостійність постійно обмежується, у дитини, виникають безпосередньо кризові явища, що проявляються у взаєминах з дорослими, а іноді і з однолітками. Криза вперше була розкрита в роботі Ельзи Келер «Про особистість трирічної дитини». Вона виділила 7 характеристик кризи трьох років: негативізм, вередливість, гонорливість, своєвілля, знецінювання, протест-бунт, деспотизм.

Психологічні особливості розвитку дитини дошкільного віку (3-5(6)років)

Соціальна ситуація розвитку дитини в дошкільному віці визначається активізацією спілкування дитини з дорослими та однолітками. Спілкування з дорослими розгортається на основі значної самостійності дошкільника, розширення його пізнання оточуючої дійсності. Завдяки використанню провідного засобу спілкування – мови та постановці запитань діти поповнюють свої уявлення про світ. Дошкільники задають тисячі запитань. Таке співробітництво дитини з дорослим має назву пізнавального спілкування. У дошкільному віці виникає й супутня форма спілкування – особистісна, яка характеризується тим, що дитина намагається обговорювати з дорослими поведінку і вчинки інших людей. Взаємини дошкільняти з дорослим набувають пізнавально-наслідувального змісту – малюк у іграх копіює діяльність значимого дорослого та задає йому велику кількість запитань. Однак наслідування дитиною дорослого поступово стає свідомим та вибіркоvim.

Протиріччя соціальної ситуації розвитку дитини-дошкільника полягає у розриві між його прагненням бути як дорослий і неможливістю реалізувати це прагнення безпосередньо. Єдиною діяльністю, яка дозволяє розв'язати це протиріччя, є сюжетно-рольова гра. Саме тому, що рольова гра дає дитині можливість вступити до взаємодії з такими сторонами життя, які недосяжні їй у реальній практиці, вона і є провідною діяльністю дошкільника. Основним мотивом ігрової діяльності є найкраще виконання ролі, діяти «як дорослий». Цей мотив підпорядковує собі безпосередні стосунки дитини і є провідним. З цієї точки зору, дошкільний вік – період інтенсивного засвоєння людських взаємин – норм і правил поведінки, які існують у світі дорослих.

Становлення внутрішнього психічного життя і внутрішньої саморегуляції пов'язане з цілим рядом новоутворень у психіці і у свідомості дошкільника. На кожному етапі розвитку та чи інша психічна функція виходить на перше місце. Найважливішою особливістю дошкільного віку є нова система психічних функцій, в центрі якої стає пам'ять (на думку Л.С.Виготського). Пам'ять дошкільника є центральною психічною функцією, яка визначає всі інші процеси.

Важливим новоутворенням цього періоду є довільна поведінка, яку можна визначити як поведінку, яка опосередкована нормами та правилами. Вперше виникає питання про те, як треба себе поводити, тобто формується попередній образ своєї поведінки. Дитина починає опановувати і керувати своєю поведінкою, порівнюючи її з тим образом, який стає взірцем. Усвідомлення своєї поведінки і початок особистої самосвідомості – одне з головних новоутворень дошкільного віку.

Особистісні новоутворення: 1. Виникнення першого схематичного контуру цілісного дитячого світогляду. 2. Виникнення перших етичних інстанцій: «що таке добре». Етичні інстанції зростають поряд з естетичними: «красиве не може бути поганим». 3. Виникнення підпорядкування мотивів. 4. Виникнення довільної поведінки. 5. Виникнення особистої свідомості – усвідомлення свого обмеженого місця в системі взаємин з дорослим. 6. Розвиток самооцінки – усвідомлення можливостей своїх дій.

Самооцінка дитини має сильне емоційне забарвлення, залежить від схвалення дорослих. У процесі спілкування розвивається потреба дитини в довірі до дорослих і здатність відчувати їх емоційний стан. Дорослий для дитини – джерело інформації, фактор формування емоційної стабільності, відкритої комунікативної позиції у ставленні до інших і світу взагалі. Оцінюючи навіть своїх друзів, дитина просто повторює думку, яку вона почула про них від дорослих. Аналогічно це відбувається і при самооцінюванні – «Я хороший, тому що так каже мама». Дослідження дитячо-батьківських стосунків вказують, що на становлення самооцінки дитини впливають установи батьків на її прийняття та демократичні взаємини батьків з дитиною. Діти батьків з такими установками показують прискорений інтелектуальний розвиток, оригінальність, емоційну впевненість, хороший самоконтроль. Діти авторитарних батьків, як правило, бувають емоційно нестабільними, неслухняними, агресивними. Великого значення у становленні самооцінки дитини дошкільного віку мають педагогічні оцінки з боку працівників дошкільного закладу. Тому наступний чинник, який впливає на становлення самооцінки це вихователь.

У кінці вікового періоду у дошкільнят формується інтегральне особистісне новоутворення - шкільна зрілість. Шкільна зрілість дошкільняти - прийнятний рівень фізичного і психічного розвитку дитини, що забезпечує її адекватне пристосування до умов шкільного навчання. Шкільна зрілість є інтегральною характеристикою дитини і складається з фізичного та психологічного компонентів. Фізична готовність дитини до навчання в школі передбачає адекватні параметри фізичного розвитку (зріст, вага), достатні сенсорні можливості (зір, слух) дитини та прийнятний стан її здоров'я. Психологічна готовність дитини до шкільного навчання включає мотиваційний компонент - наявність позитивного ставлення до перспективи шкільного навчання, стійкого бажання навчатись в школі. Розрізняють дошкільників з трьома типами ставлення до перспективи майбутнього навчання в школі: 1) позитивна мотивація, в якій при стійкому бажанні стати школярем дитину приваблюють пізнавальні чи соціальні спонуки, 2) негативне ставлення до майбутнього навчання в школі, сформоване через залякування батьків або сприймання негативного досвіду навчання старших братів чи сестер, 3) індиферентне, байдуже ставлення, що супроводжується визнанням дошкільником необхідності навчання в школі, але емоційні реакції дитини є нейтральними. Інтелектуальний компонент розглядається як наявність запасу конкретних знань, базового кругозору, розумових вмінь для спроможності виділити навчальне завдання і виконати його. Прагнення стати школярем стимулюється у дошкільника пізнавальною спрямованістю, допитливістю, що сприяє розумовому розвитку дитини. Емоційно-вольовий компонент - спроможність до регуляції дитиною власної поведінки та емоційних виявів відповідно до навчальних ситуацій та соціальних вимог, здатність довільно спрямовувати свою психічну діяльність, формування емоційної зрілості.

Соціальний компонент - спроможність дитини адаптуватись до нових соціальних умов шкільного навчання, прийняти на себе навчальні обов'язки, налагоджувати ефективне спілкування з новими дорослими та ровесниками. Психологічна готовність дитини до шкільного навчання не з'являється автоматично по завершенню дошкільного періоду, а потребує формування зі сторони дорослих .

Криза семи років – це криза саморегуляції. Як вважала Л.І. Божович криза 7 років – це період народження соціального "Я" дитини. Основні симптоми: 1) втрата безпосередності поведінки; 2) манірність поведінки (намагаючись виправдати сподівання дорослих, дитина відверто демонструє навіть ті позитивні якості, які їй не властиві); 3) симптом «гіркої цукерки» (дитині погано, але вона намагається це приховати). Перехідний період 6-7 років, на думку Л.І.Божович, пов'язаний з появою нового системного новоутворення - внутрішньої позиції, яка виявляє новий рівень її самосвідомості. Ця внутрішня позиція входить у протиріччя із соціальною ситуацією розвитку дитини: в очах дорослих вона ще мала, несамостійна, а у власних – вже доросла.

11. Інтерактивні методи навчання і виховання дітей

З дітьми дошкільного віку можна використовувати такі інтерактивні методи:

- мікрофон;
- дебати;
- удвох;
- ланцюжок;
- снігова куля;
- асоціативна квітка;
- діалог;
- синтез думок;
- мозковий штурм;
- акваріум.

Мала дитина, яка навчається у молодшій або середній групах дошкільного закладу, задає дуже багато запитань. Для цього вона потребує слухача, хоча не завжди рахується з його потребами. Вихователям пропонується заохочувати та стимулювати цей потік запитань, бо саме він допомагає дитині природньо розвивати та поглиблювати свої знання.

Найкращий спосіб розвивати в дитини дошкільного віку нові знання – це через діяльність у різних куточках або центрах. У них діти займаються парами, мікрогрупами або малими групами разом з вихователем. Важливо, щоб діяльність була рухливою, жвавою та енергійною.

12. Які зони (осередки) мають обов’язково бути в групі?

- Природознавчий осередок
- Осередок дитячого експериментування
- Осередок ігрової діяльності
- Осередок образотворчої діяльності (художній)
- Музичний осередок
- Осередок народознавства
- Осередок художнього слова
- Осередок розвивального навчання (сенсорики)
- Спортивний осередок
- Осередок трудової діяльності
- Осередок відпочинку та усамітнення
- Осередок співпраці з батьками
- Осередок власної кімнати

13. Як цікаво і просто зацікавити дітей до занять з грамоти та математики?

- забезпечення логіко-математичного розвитку дітей в освітньому середовищі ДНЗ;
- зміна позиції педагога та дитини в освітньому процесі з суб’єкт-об’єктних на суб’єкт-суб’єктні;
- надання пріоритету заняттям інтегрованого типу.

14. Секрети ведення документації (Що обов'язково веде вихователь в групі? Які є цікаві педагогічні знахідки?)

1. План освітньо-виховної роботи.
2. Книга відомостей про дітей та їхніх батьків.
3. Журнал обліку щоденного відвідування дітьми групи. У ньому фіксуються проведення гартувальних процедур та відомості про звуковимову дітей.
4. Щоденник педагога з підвищення професійного рівня (участь у педагогічних радах, колективних переглядах, семінарах тощо).
5. Листок здоров'я вихованців.
6. Вихователі спеціальних дошкільних закладів додатково ведуть:
 - журнал обстеження вихованців дитячим лікарем-спеціалістом;
 - книгу взаємозв'язку між дефектологом та вихователем групи.

Творчою групою нашого закладу розроблені зошити планування, ведуться портфоліо вихованців та вихователів.

15. Як краще вести роботу з батьками? Як добитися, щоб батьки вихованців ставилися до молодих вихователів з повагою?

Батькам необхідно давати не лише педагогічні знання, але й здійснювати їх практичну підготовку з питань виховання дітей. Вибір форми і методів взаємодії – це завжди спроба допомогти сім'ї щодо виконання функції виховання дитини. Необхідно якнайшвидше зблизитися з батьками, досягти взаєморозуміння, а для цього важливо знати кожну сім'ю. Відомо, що познайомитися із сім'єю можна як до початку відвідування дитини дитячого садочка, так і впродовж перших місяців її перебування в ДНЗ.

Важливе місце в роботі з батьками займають батьківські збори. До них потрібно ретельно готуватися. Успіх зборів здебільшого залежить від підготовки до них. І тут не може бути дрібниць. Необхідно добирати музику, готувати запрошення, розсаджувати батьків на місця, де сидять їх діти (нехай батьки дізнаються, де сидить їхня дитина під час занять познайомляться з батьками сусіда по столу тощо).

Доброю традицією може стати чаювання під час зборів — це зближує батьків.

Батьки з радістю йдуть на збори, якщо знають, що там на них чекає дещо цікаве і корисне: ділова гра, тренінг, аудіозаписи відповідей дітей, спектаклі за участю дітей, виступи спеціалістів.

Батьки мають бути впевнені, що не почують докорів і незадоволення вихователів, а навпаки — разом знайдуть відповіді на запитання теми, які їх хвилюють, обговорять педагогічні ситуації, отримають поради щодо того, як саме допомогти дитині і на що необхідно звернути особливу увагу.

Велике значення для батьків мають наочні форми, тобто те, що можна розмістити у передпокої, коридорі. Наприклад:

1. Плакати з іменами батьків дитини на шафі.
2. Стенди: “Коли ми були дітьми” — короткі розповіді і фото.
3. Дні народження дітей, що розподілені за порами року, знаками зодіаку.
4. Досягнення дітей “Ось чого я навчився” (демонстраційна портфельтека, до якої діти і педагоги складають дитячі роботи).
5. “Ми чекаємо на Вас!” — графік на місяць, що орієнтує членів сім'ї та вихователів для участі в роботі групи тощо.

Вдалою формою роботи з батьками є ефективне використання закритих скриньок та інформаційних кошиків, до яких будь-хто з батьків у зручний для себе час може внести пропозиції, зауваження. На основі цих зауважень педколектив може коригувати свою роботу, робити висновки, щодо питань, які хвилюють батьків.

Для батьків часто влаштовують фотомонтажі та виставки малюнків різноманітної тематики (або комбінують ці дві форми роботи).

1.Враховуючи швидкий плин часу, у дошкільній освіті швидко розвиваються інноваційні технології, як змістовна складова кожної технології впливає на зміст, методи, форми контролю дітей дошкільного віку?

Забезпечують умови розвитку особистості, здійснення її права на індивідуальний творчий розвиток, на особистісну ініціативу, на свободу саморозвитку.

2.Як організувати дисципліну дітей?

Дошкільнята живуть, наслідуючи поведінку дорослих. Для них поведінка вихователя – еталон, якого вони хочуть досягти. Вихователь має проявляти яскраво будь-яке почуття, сам бути емоційно стійким і без постійних нотацій.

3.Як поводитися з гіперактивними дітьми?

1.зменшити навантаження дитини

2.знизити вимоги на початку роботи, щоб сформувати відчуття успіху

3.давати короткі, чіткі і конкретні інструкції

4.надавати можливість вибору

5.заохочувати

6.домовлятись.

4.Як втримати увагу дітей на занятті?

Заняття мають проходити в ігровій формі. Важливо на занятті чергувати різні види діяльності.

5.Як навчити дітей старшої групи виділяти послідовність та кількість звуків у словах?

Починати роботу з дітьми, ознайомлюючи їх із схемою звукового аналізу слова. Навчити дітей вимовляти слово і водночас вести по схемі звукового аналізу. На початку пропонуються тризвукові слова.

6.Якою повинна бути організація життєдіяльності дітей з урахуванням індивідуальних особливостей?

Вихованці залучаються до різних видів діяльності: ігрової, трудової, навчально-пізнавальної, рухової тощо.

7.Як проводяться заняття «День здоров'я» у молодшій групі. Теми, матеріали де шукати?

День здоров'я планується один раз на місяць з бесідами, читанням худ. літ-ри, театралізаціями іт.д.

8.Як швидко і якісно планувати заняття?

Важливо враховувати вимоги Базового компонента дош. освіти; взаємозв'язок перспективного і поточного планування; перспективне планування.

9.Співпраця з сім'єю

У процесі встановлення партнерських відносин між ДНЗ і сім'єю вихователем необхідно керуватись такими принципами:

1.залучати батьків до участі в житті ДНЗ,

2.приймати рішення спільно з батьками та дітьми,

3.заохочувати співробітництво та партнерські відносини всередині спільноти дошкільної групи

4.забезпечувати зручний доступ сім'ї до ігрової діяльності дітей та участь у житті групи.

10.Психологія дошкільнят (характерні особливості кожного віку, на що необхідно звернути особливу увагу)

0-1 рік – емоційно-безпосереднє спілкування немовляти і дорослого,

1-3 – предметно-маніпулятивна діяльність дітей,

3-6 – сюжетно-рольова гра

11.Інтерактивні методи навчання і виховання дітей

Дає можливість дітям опрацьовувати навчальний матеріал обговорюючи., дискутуючи, розмовляючи: мікрофон, дебати, ланцюжок, діалог, мозковий штурм.

12.Які зони (осередки) мають обов’язково бути в групі?

Ігровий, кут.книги, будівельний, природознавчий, народознавчий, спортивний, музичний, усамітнення, ігор з піском та водою, образотворчий

13.Як цікаво і просто зацікавити дітей до занять з грамоти та математики?

Цікаві вправи, ігри на змагання

14.Секрети ведення документації (Що обов’язково веде вихователь в групі? Які є цікаві педагогічні знахідки?)

План навчально-виховної роботи, табель відвідування, листок здоров’я, посадові інструкції вихователя, інструкції з охорони життя дитини, відомості про дітей та батьків.

16. Як краще вести роботу з батьками? Як добитися, щоб батьки вихованців ставилися до молодих вихователів з повагою?

День відкритих дверей, індивідуальні консультації, бесіди, використання позитивного досвіду сімейного виховання, куточки для батьків з корисною інформацією.

ЗАПИТАННЯ	ВІДПОВІДІ	
	Штофель Олена Петрівна	Конторчук Алла Анатоліївна
Враховуючи швидкий плин часу, у дошкільній освіті швидко розвиваються інноваційні технології, як змістовна складова кожної технології впливає на зміст, методи, форми контролю дітей дошкільного віку?	1. Інформаційно-комунікативні засоби – комп'ютер, проектор дозволяють створювати нестандартне навчальне середовище, урізноманітнювати способи подачі матеріалу; спонукають дитину дізнаватись більше нового, освоювати сучасні технології комунікацій. 2. Інтерактивні технології забезпечують комфортну співпрацю: вихователь–вихованець, вихованець–вихованець. 3. ТРВЗ – це створення середовища гри, світу, в якому живе дитина – сприяє розвитку особистості дитини і гармонійних стосунків з дорослими.	Формування стійкого інтересу до навчальної діяльності і активізація мовлення, цілісність і єдність навчання, виховання, саморозвитку особистості, готовності до комунікації, здатності до самоорганізації, креативності, творчої діяльності, партнерства дитини і педагога, вміння адаптуватись до реальності сьогодення
Як організувати дисципліну дітей?	Зацікавити виконанням колективної роботи, надавати індивідуальні завдання, заохочувати до вибору цікавої для дитини діяльності, роз'яснювати і доводити необхідність виконання тих чи інших завдань, використовувати різні сюрпризні моменти.	Забезпечити їх активну позицію у процесі пізнання, оптимізації режиму дня, навчальної діяльності, застосування інтегрованих форм навчання, зміна видів діяльності, активно-руховий режим
Як поводитися з гіперактивними дітьми?	– система роботи, режим, терпіння. Не перебуджувати дитину (ігри на розвиток і концентрацію уваги, контроль рухової активності «Море хвилюється», «Заборонений рух»; контроль імпульсивності. Важлива своєчасна допомога дитині, а не принциповість.	Дотримуватися швидкої зміни ігрової та навчальної діяльності, режиму дня, зміни рухливих ігор, забезпечення участі дитини у виконанні різних трудових доручень, спортивних іграх
Як втримати увагу дітей на занятті?	Використовувати нестандартні ігрові вправи, розвивати пізнавальний інтерес, вчити спостерігати, запам'ятовувати, перемикаати увагу з одного виду роботи на інший, концентрація уваги, тренування розподілу уваги.	Зацікавити дітей, застосовуючи різні інноваційні технології, ігрові методи і прийоми, різноманітні ігри, поєднання різних форм навчання та способів організації діяльності. Задоволення пізнавальних потреб дитини

Якою повинна бути організація життєдіяльності дітей з урахуванням індивідуальних особливостей?	Щоб допомогти кожній дитині відкрити себе, розкрити свою індивідуальність, потрібно організувати середовище, яке розвиватиме дитину, щоб дитина могла його обстежувати, досліджувати, експериментувати, раціоналізувати, робити щось по-своєму. Необхідно виявляти і сприяти розвитку індивідуальних нахилів і зацікавлень кожної дитини.	Проведення індивідуальної роботи з дітьми по підгрупам з врахуванням рівнів розвитку, психологічних особливостей, фізичного розвитку
Як проводяться заняття «День здоров'я» у молодшій. Теми, матеріали де шукати?	Один раз на місяць. спортивні розваги, свята, ігри, фізичні вправи на свіжому повітрі. Теми: «Своє місто у нас є», «Щоб здоров'я набиратись, будем кожен день ми гратись», «Лабіринти гарбузової родини», «Як стати чемпіоном». Шукати за допомогою пошукових систем в Інтернеті за запитом «Дні здоров'я».	Слід планувати різноманітні оздоровчі заходи, різні види гімнастики, спортивні ігри та розваги, комплекси основних рухів, ігри - змагання, ігри - атракціони, катання на самокатах, велосипедах та санчатах і т.д. Шукати в Інтернеті
Як швидко і якісно планувати заняття?	Педагогічний аналіз робочого дня – планується згідно методичних листів та рекомендацій МОНУ за освітньою програмою «Дитина». Обов'язково перспективне та календарне планування	Знання освітньої програми сьогодення, застосування їх на практиці, знання розгорнутого перспективного планування, диференційований підхід до розробки занять, використання сучасної методичної літератури
Співпраця з сім'єю	Індивідуальне та колективне живе спілкування, батьківські збори, консультації вихователя, фахівців; участь в різних конкурсах, дитячих розвагах, святах, спорт. змаганнях; анкетування з різних питань; перегляд відкритих занять, екскурсій.	Індивідуальний підхід до кожної сім'ї, педагогічне просвітництво батьків, позитивний досвід сім'ї, об'єднання батьків за інтересами, сімейні клуби, Інтернет - клуби, електронна бібліотека для батьків, Дні відкритих дверей, фото колажі, тематичні виставки, дискусії, семінари-практикуми, конференції, вивчення передового сімейного досвіду
Психологія дошкільнят(характерні особливості кожного віку, на що необхідно звернути особливу увагу)	2-3 роки – наочно-маніпулятивна гра, важливе прагнення до дослідження і пізнання навколишнього світу.	II мол. група: потреба в активному пізнанні світу, спілкуванні, визнанні (криза трьох років)перехід від маніпулятивної гри до рольової.

	3-4 роки – Вчити розглядати, залучати до образотворчої діяльності (танці, концерти, спектаклі, виставки). 4-5 років – інтерес до чарівних казок; необхідно активізувати мовлення. 5-6 років – вік розвитку уяви, творчості.	Середня група: розвиток пізнавальної активності наочно-образного мислення, провідна діяльність сюжетно-рольова гра. Старша група: потреба в спілкуванні, творчій активності, провідна діяльність-творча гра. Розвиток творчої уяви, усвідомлення себе, як особистості.
Інтерактивні методи навчання і виховання дітей	Сутність інтерактивного методу навчання: заперечити домінування однієї думки над іншою. Методи: мікрофон, дебати, удвох, ланцюжок, снігова куля, асоціативна квітка, діалог, синтез, синтез думок, мозковий штурм, акваріум тощо.	Це технології, які дають можливість вихованцям спільно, взаємно, обопільно, вкупі, жваво, енергійно, рухливо займатися під час навчального процесу.
Які зони(осередки) мають обов'язково бути у групі?	Фізкультурний, музичний, СХД, етнографічний, сенсорного розвитку, конструктивної дії, театралізований (переодягання, театр тіней, рукавичок тощо), живої природи, бібліотечка, куточок для батьків.	1. Ігрова. 2. Художня. 3. Етнографічна. 4. Природознавча. 5. Музична. 6. Спортивна. 7. Будівельна. 8. Бібліотечна. 9. Куточок відпочинку. 10. Комп'ютерна .
Як цікаво і просто зацікавити дітей до занять з грамоти та математики?	Використовувати сюрпризні моменти – іграшка, чарівна книга, подорож з метеликом, динозавром, Карлсоном тощо; квітка-семиколірка з завданнями, дерево, рожевий кущ, парасолька, персонажі, плани-схеми, шифровки, звуковий лист.	Враховувати вікові і індивідуальні особливості вихованців, заняття здійснювати ігровим способом з широким застосуванням ігор різної складності. Виховувати інтерес і радість від пізнання нового, застосовувати прийоми відношень і закономірностей між предметами та явищами у повсякденному житті.
Як навчити дітей старшої групи виділяти послідовність та кількість звуків у словах?	Бачити і називати предмет, проспівувати це слово, інтонаційно виділяти потрібний звук, промовляти разом з дітьми; слово складається із звуків, звукова модель, позначення фішками; «читання» вихователем звукової моделі чітко, з дітьми разом і окремо, самостійне викладання звукових фішок на схемі.	Виховати любов до рідної мови, формувати вміння користуватися різноманітними способами спілкування-словесними, мімічними, пантомімічними. Складати різні види розповідей, спонукати до словесної, практичного ознайо-

		млення з елементами мови, чітко вимовляти і розрізняти звуки на слух, риму-вати слова
Секрети ведення документації. (Що обов'язково веде вихователь в групі? Які є цікаві педагогічні знахідки?)	План навчально-виховної роботи, книга відомостей про дітей та їх батьків, журнал обліку щоденного відвідування дітей групи, журнал обліку проведення гартувальних процедур, Лист здо-ров'я вихованця, журнал виявлення знань і умінь вихованця, щоденник самоосвіти педагога	Планування навчально-виховної роботи, перспективне планування, журнал що-денного обліку дітей, відомості батьків, журнал здоров'я, щоденник з підви-щення професійного рівня
Як краще вести роботу з батьками? Як добитися, щоб батьки вихованців стави-лися до молодих вихователів з повагою?	Анкетування: «Давайте познайомимо-ся», «Що Ви очікуєте від дитячого садка?», «Ростемо здо-ровими», «Якість харчування в ДНЗ», «Педагогі-чний рейтинг». Буклети, листівки, пам'ятки, тво-рчі оголошення, оголошення-запро-шення. Моло-дим вихователям необхід-но виявляти любов до дітей, толеран-тність з батьками, наполегливість в самовдосконаленні, терпіння і пошук можливо-стей підвищувати професійну майстерність.	Любити їх дітей, враховувати їх індиві-дуальні особливості, якісно проводити за новітніми технологіями заняття, відк-риті заняття для батьків, участь батьків в різних видах діяльності дошкільнят, об'єднання батьків за інтересами, дорос-лий партнер, вміє змінюватися і «зрос-тати» разом з дитиною

Педагоги ДНЗ №26

		Бондар Л.В., вихователь, 7,5 р.	Мельник Г.А., вихователь, 9 р.	Базяка Л.В., вихователь, 13,5р	Дремлюга І.М., вихователь, 7,5р.
1.Враховуючи швидкий плин часу, у дошкільній освіті швидко розвиваються інноваційні технології. Як змістовна складова кожної технології впливає на зміст, методи, форми контролю дітей дошкільного віку?	Вона спонукає до пошуку нових, цікавих та результативних форм і методів, які забезпечать комфортні умови навчання, в яких дитина стане більш активною, впевненішою, буде відчувати себе успішною, творчою та високоінтелектуальною.	Налаштовує вихователя на самовдосконалення та самоосвіту.	Розвиває пізнавальну активність, творчі здібності дітей, впливає на зміну структури організованої діяльності дітей.	Впливає на доповнення та удосконалення процесу навчання.	Активізують творчий аспект роботи педагога.
2.Як організувати дисципліну дітей?	Інтенаційною виразністю мовлення (загадковий шепіт, голос казкового героя та ін..), використанням елементів театралізації, сюрпризних моментів.	За допомогою ігрових моментів та власного артистизму.	Доброзичливими відносинами та «лагідною строгістю».	Використанням художніх засобів навчання та інтонаційною виразністю мовлення.	Говорити чітко та впевнено, ставити конкретну мету та використовувати ігрові моменти.
3.Як поводитися з гіперактивними дітьми?	Сприймати дитину такою, як вона є. Говорити з нею спокійно, врівноважено, акцентувати увагу на її здобутках. Дотримуватись чіткого режиму дня. Чергувати види діяльності з відпочинком та давати фізичні навантаження і проводити достатньо часу на свіжому повітрі.	Давати завдання, які їй цікаві.	Не обмежувати її в русі, чергувати активні і пасивні види діяльності.	Долучати до спортивних видів роботи та танців.	Тримати у полі зору, хвалити за найменші успіхи.

4.Як втримати увагу дітей на занятті?	Використання ігрових та сюрпризних моментів, технічних засобів навчання та власною педагогічною майстерністю.	Сюрпризними моментами.	Змінювати види діяльності, використовувати цікаву наочність.	Зацікавити голо-сом, мімікою, жес-тами, голосом та ілюстративним матеріалом.	Використанням цікавих ігрових моментів, завдань, фізкультхвилинок та ТЗН.
5.Як навчити дітей старшої групи виділяти послідовність та кількість звуків у словах?	За допомогою цікавих дидактичних ігор та вправ, керуючись принципом послідовності, - від простого до складного.	Користуючись ігровими прийомами.	За допомогою дидактичних ігор та вправ.	За допомогою звукових схем та фішок.	Використовуючи фішки та звукові схеми.
6.Якою повинна бути організація життєдіяльності дітей з урахуванням індивідуальних особливостей?	Варіативною та змістовною, що забезпечить її всебічний та гармонійний розвиток.	З індивідуально підібраними завданнями.	Цікавою та змістовною.	Відповідно до їх потреб та інтересів.	Що відповідає віковим та індивідуальним особливостям дітей.
7.Як проводяться заняття «День здоров'я» у молодшій групі. Теми, матеріали де шукати?	Обов'язково враховуємо сезонні особливості та можливість використання природничих факторів. Включаємо спортивні розваги, ігри, цікаві форми нетрадиційних методів оздоровлення.	Відповідно до пори року. Матеріали знаходимо у педагогічній пресі.	Проводимо спортивні розваги, заняття-розваги з ва-леології, використовуючи матеріали методичних посібників.	Проводимо розваги, спортивні свята, спортивні ігри та вправи.	В ігровій формі, використовую матеріали своїх власних напрацювань та педагогічні новинки.
8.Як швидко і якісно планувати заняття?	Потрібно добре знати методу, мати власні напрацювання та читати новинки педагогічної преси.	Відповідно до тижневика та програмових вимог.	Допомагає свій досвід та методичні посібники.	Читати новинки педагогічної літератури.	Самоосвіта та власні наробки.
9.Співпраця з сім'єю	Обов'язковий аспект у роботі. Це консультації для батьків, тренінги, дні відкритих дверей, майстер-класи, наявність папок-пересувок та ін.. форми роботи.	Індивідуальні бесіди з батьками, патронаж, батьківські збори.	Використання нетрадиційних методів роботи.	Щоденне спілкування у вигляді бесід та консультацій.	Обговорення проблем та шляхів їх розв'язання.
10.Психологія дошкільнят (характерні особливості кожного	На індивідуальні особливості кожної дитини, особливості мислення, пам'яті, уваги	Індивідуальні особливості розвитку.	Становлення самооцінки, криза	Вікові та індивідуальні особливості.	Розвиток особистого «Я», вміння

віку, на що необхідно звернути особливу увагу)	та поведінки дітей даного віку (криза 3 років, шкільна зрілість)		трьох років, усвідомлення власного «Я».		поводитись у колективі.
11.Інтерактивні методи навчання і виховання дітей	Метод мікрофону, снігова куля, коло ідей, акваріум, мозковий штурм, колаж, реклама, асоціативна квітка.	Казка навпаки, мікрофон, снігова куля.	Дебати, діалог, асоціативна квітка, акваріум, ланцюжок.	Снігова куля, мікрофон, мозковий штурм.	Акваріум, мозковий штурм, снігова куля.
12.Які зони (осередки) мають обов'язково бути в групі?	Рухової активності, самостійної художньої діяльності, природи, музичний, ігровий, етнографічний, будівельний, книги, розвиваючий, чергування.	Рухової активності, зображувальної діяльності, природи, музичний, ігровий, етнографічний, будівельний, розвиваючий, чергування.	Самостійної художньої діяльності, природи, музичний, ігровий, етнографічний, будівельний, книги, рухової активності, розвиваючий, чергування.	Рухової активності, самостійної художньої діяльності, природи, музичний, ігровий, етнографічний, будівельний, книги, розвиваючий, чергування.	Рухової активності, самостійної художньої діяльності, природи, музичний, ігровий, етнографічний, будівельний, книги, розвиваючий, чергування.
13.Як цікаво і просто зацікавити дітей до занять з грамоти та математики?	Використанням інноваційних технологій та методик	Максимальним використанням наочності та ігровими прийомами.	Використовуючи для дітей цікавий ігровий матеріал.	Використовуючи сюрпризні моменти.	За допомогою гарного роздаткового матеріалу та інновацій.
14.Секрети ведення документації (Що обов'язково веде вихователь в групі? Які є цікаві педагогічні знахідки?)	План роботи. Журнал відвідування. Книга відомостей про батьків. Листок здоров'я. Картотека дидактичних ігор. Щоденник з підвищення фахового рівня. Зошити передачі зміни, огляду дітей, музичних занять, чергування, графік руху папки-пересувки, БЖД, патронаж на дому.	План роботи. Журнал відвідування. Книга відомостей про батьків. Листок здоров'я. Картотека дидактичних ігор. Щоденник з підвищення фахового рівня. Зошити передачі зміни, огляду дітей,	План роботи. Журнал відвідування. Книга відомостей про батьків. Листок здоров'я. Картотека дидактичних ігор. Щоденник з підвищення фахового рівня.	План роботи. Журнал відвідування. Книга відомостей про батьків. Листок здоров'я. Картотека дидактичних ігор. Щоденник з підвищення фахового рівня.	План роботи. Журнал відвідування. Книга відомостей про батьків. Листок здоров'я. Картотека дидактичних ігор. Щоденник з підвищення фахового рівня.

		музичних занять, чергування, графік руху папки-пересувки, БЖД, патронаж на дому.	Зошити передачі зміни, огляду дітей, музичних занять, чергування, графік руху папки-пересувки, БЖД, патронаж на дому.	Зошити передачі зміни, огляду дітей, музичних занять, чергування, графік руху папки-пересувки, БЖД, патронаж на дому.	Зошити передачі зміни, огляду дітей, музичних занять, чергування, графік руху папки-пересувки, БЖД, патронаж на дому.
15.Як краще вести роботу з батьками? Як добитися, щоб батьки вихованців ставилися до молодих вихователів з повагою?	Дотримуватись культури правил поведінки та мовлення, щоденно повідомляти про здобутки кожної дитини, проводити дні відкритих дверей, покази занять, використовувати нетрадиційні форми роботи з батьками.	Проводити майстер-класи з батьками, дні відкритих дверей.	Залучати батьків до співпраці, використання нетрадиційних методів роботи.	Завоювати авторитет своєю компетентністю та вмінням працювати з дітьми.	Бути впевненим у собі, тактовним, дотримуватись педагогічної етики.

Враховуючи швидкий плин часу, у дошкільній освіті швидко розвиваються інноваційні технології, як змістовна складова кожної технології впливає на зміст, форми контролю дітей дошкільного віку?

Коноплицька Наталя Михайлівна, вихователь, стаж педагогічної роботи 13 років

Термін "інновація" означає оновлення процесу навчання, який спирається, головним чином, на внутрішні фактори. Запозичення цього терміна пов'язане з бажанням виділити мотиваційний бік навчання, відмежуватися від чергових "переможних методик", які за короткий час повинні дати максимальний ефект незалежно від особливостей класу та окремих учнів, їхніх бажань, здібностей тощо.

Поняття "технологія" виникло у світовій педагогіці також як протиставлення існуючому поняттю "метод". Недолік методу полягає в його негнучкості та статичності. Широкого поширення термін "технологія" ("технологія в освіті") набув у 40-х рр. і був пов'язаний із застосуванням нових аудіовізуальних засобів навчання. У 60-х рр. поняття "технологія освіти" розглядалося під кутом зору програмного навчання і використання обчислювальної техніки у навчанні.

З початку 80-х рр. все більше вживається термін "педагогічні технології". У визначенні їхньої суті немає єдиного погляду: одні розуміють це як певну систему вказівок щодо використання сучасних методів і засобів навчання; інші цілеспрямоване застосування прийомів, засобів, дій для підвищення ефективності навчання; треті - цілісний процес визначення мети, обґрунтування плану і програми дій та навчальних методів. Кожний з цих підходів має право на існування, бо охоплює різні сторони навчального процесу. Тому існує велика кількість педагогічних технологій.

Отже, "інноваційні технології" – це цілеспрямований системний набір прийомів, засобів організації навчальної діяльності, що охоплює весь процес навчання від визначення мети до одержання результатів.

Сучасні освітні технології в ДОО

На сьогоднішній день колективи педагогів, трудящих в дошкільних освітніх установах (ДОО), спрямовують усі свої зусилля на впровадження в роботу різних інноваційних технологій. З чим це пов'язано, дізнаємося з цієї статті. У чому полягає інноваційна діяльність в ДНЗ? Будь-яка інновація являє собою не що інше, як створення і подальше впровадження принципово нового компонента, внаслідок чого відбуваються якісні зміни середовища. Технологія, в свою чергу, є сукупністю різних прийомів, які застосовуються в тій чи іншій справі, ремеслі або мистецтві. Таким чином, інноваційні технології в ДНЗ спрямовані на створення сучасних компонентів і прийомів, основною метою яких є модернізація освітнього процесу. Для цього педагогічні колективи в дитячих садах розробляють відрізняються від інших дошкільних установ новітні моделі з виховання та інтелектуального розвитку малюків. У своїй професійній діяльності вихователі використовують методичний інструментарій, способи і прийоми навчання, які повністю відповідають прийнятій моделі. Сучасні освітні технології в ДНЗ застосовуються все частіше, а результат їх впровадження буде проявлятися ще не одне десятиліття.

Які інноваційні технологи застосовуються в ДОО.

На сьогоднішній день освітніх технологій, застосовуваних у дитячих садках нашої величезної батьківщини, налічується більше сотні. Серед них пильну увагу слід приділити: здоров'язберігаючих технологіям; технологіям, які належать до проектної діяльності; технологіям, що використовуються в проектній діяльності; інформаційно-комунікаційним технологіям; технологіям, орієнтованим на кожному окрему особистість (особистісно-орієнтовані) ; так званім ігровим технологіям.

Яким вимогам повинні відповідати педагогічні технології? Фахівці стверджують, що інноваційні технології в ДНЗ впроваджувати не тільки можна, а й треба. Проте слід враховувати, що до педагогічних технологій, застосовуваним в освітньому процесі дітей дошкільного віку, пред'являється кілька суворих вимог.

До них відносяться:

Концептуальність, що припускає, що виховний процес повинен ґрунтуватися на певній науковій концепції.

Системність - вимога, що передбачає, що технологіям необхідно володіти всіма ознаками, характерними для системи. Тобто вони повинні бути цілісними, логічними, а складові їх елементи – взаємопов'язаними.

Керованість - вимога, під яким мається на увазі, що педагогічному колективу повинна бути забезпечена можливість ставити перед собою певні цілі, планувати процес навчання, по ходу роботи коригувати ті чи інші моменти. Відтворюваність - вимога, відповідно до якого технологія повинна бути однаково ефективна незалежно від особистості педагога, що застосовує її на практиці. Сучасні освітні технології в ДНЗ в обов'язковому порядку повинні відповідати всім перерахованим вище пунктам.

Що можна сказати про здоров'язберігаючих технологіях?

Основна мета педагогів, які застосовують в процесі навчання малюків здоров'язберігаючих технологій, полягає у формуванні у дитини необхідних навичок з підтримки свого здоров'я, а також знань, що стосуються ведення здорового способу життя. Рішення про впровадження технології залежить від декількох факторів, найбільш важливі з яких є наступні: профіль дошкільного установи; час, протягом якого діти перебувають у дитячому саду; програма, якою керуються педагоги у своїй діяльності; правила і норми, що діють в дошкільному закладі; професіоналізм педагогів; показники загального стану здоров'я дітей, які відвідують дитячий садок. Передові інноваційні технології в ДНЗ впроваджуються повсюдно, і ця тенденція продовжує набирати обертів.

Кілька слів про технології проектної діяльності

У дитячих садках проектна діяльність здійснюється педагогами спільно з їх вихованцями. Використання інноваційних технологій в ДНЗ в цілому, і робота над різними проектами, зокрема, призводять до того, що дитина отримує знання, які міцно закріплюються в його підсвідомості. Навчальні проекти можна класифікувати наступним чином: «Ігрові» - заняття, які проводяться в групі у формі гри, танців, захоплюючих розваг. «Екскурсійні» - проекти, метою яких є всебічне і багатогранне вивчення навколишнього світу і соціуму. «Оповідні», за допомогою яких дітлахи навчаються пояснювати свої почуття і емоції за допомогою мови, вокалу, листи і т. Д. «Конструктивні», спрямовані на те, щоб навчити дитину створювати власною працею корисні предмети: побудувати шпаківню, посадити квітку та ін. Інноваційні освітні технології в ДНЗ сприяють фізичному та психологічному розвитку дитини, допомагають йому знайти віру в себе і у власні сили, стати самостійним і відповідальним. Хлопчики і дівчатка граючи пізнають світ, а отримані знання намагаються застосовувати на практиці.

У чому полягає технологія дослідницької діяльності?

Впровадження інноваційних технологій в ДНЗ передбачає, крім усього іншого, використання педагогами так званої дослідницької діяльності. Що це означає? Насамперед, мова йде про те, що зусилля вихователів спрямовані в першу чергу на те, щоб сформувати у дітей дослідний тип мислення. Для цього в процесі навчання дошкільнят педагоги вдаються до таких поширених методів, як: постановка проблеми, її всебічної аналіз, моделювання, спостереження, експериментування, фіксація результатів, пошук рішень і вибір кращого з них. Інноваційні педагогічні технології в ДНЗ допомагають «наставникам» знайти підхід до кожного окремого дитини, враховувати його особливості, риси характеру і склад розуму, і перетворювати заняття в захоплюючу і незвичайне «пригода». Завдяки

цьому батькам більше не доводиться умовляти своїх улюблених чад йти в дитячий сад. Малюки із задоволенням відвідують дошкільний заклад і з кожним днем збагачують свій поки що невеликий багаж знань.

Застосування інформаційних і комунікаційних технологій в дошкільних установах.

Безглуздо заперечувати той факт, що сучасний світ значно відрізняється від часів молодості наших бабусь і дідусів, і навіть батьків. Сьогодні вже досить складно уявити собі, що ще в зовсім недалекому минулому не заходило й мови про те, щоб використовувати будь-які інноваційні технології в ДНЗ. Нині такими передовими технологіями, як комп'ютер, планшет або інтерактивна дошка не здивувати жодного дошкільника. Інформаційна ера диктує свої правила гри, ігнорувати які неможливо. Переваги використання інформаційних технологій у виховному процесі очевидні. Наприклад, завдяки захоплюючим програмам, розробленими з метою навчити дитину читання, математики, максимально розвинути його пам'ять і логічне мислення, дошкільника вдається зацікавити і прищепити йому любов до знань. Анімаційні комп'ютерні картинки змушують малюка буквально примкнути до монітора і уважно спостерігати за подіями. Діти легко запам'ятовують нову інформацію, а потім обговорюють її в групі. Роль особистісно-орієнтованих та ігрових технологій в ДОУ Використання особистісно-орієнтованих, а також ігрових технологій сприяють розвитку індивідуальності дошкільника. Це є свого роду фундаментом всього освітнього процесу. Основний акцент робиться на особистості дитини та її специфічних особливостях. Залежно від здібностей дитини, педагог підбирає навчальні ігри, які допоможуть максимально розкрити і розвинути талант малюка. Тут немає місця авторитаризму, нав'язування думки і знеособленому підходу до виховання. У групі, як правило, панує атмосфера любові, взаємоповаги і співпраці.

Як втримати увагу дітей на занятті?

Онешак Катерина Сергіївна, музичний керівник, стаж педагогічної роботи 5 років

У дошкільному віці самостійність дитини ще більше зростає, поведінка має пізнавальну спрямованість, предметні дії набувають певної автоматизованості. Відбувається розквіт сюжетно-рольової та інших видів ігор дітей. Серед найбільш привабливих об'єктів пізнання життя дорослих, їх взаємини, виконання ними професійних ролей. Значного розвитку зазнають всі пізнавальні процеси дитини, вони стають більш диференційованими та водночас інтегрованими. Розширення об'єму сприймання у дошкільника, інтенсивне оволодіння ним сенсорними еталонами сприяє зростанню об'єму уваги, що дає можливість дитині охоплювати увагою всі ділянки досить складної діяльності, зокрема ігрової (врахувати розподіл ролей, якість їх виконання кожним, реагувати на впливи партнерів по грі відповідно до своєї виконуваної ролі).

При виконанні побутових процесів дошкільник користується значною кількістю автоматизованих дій, навичками, що звільняє його увагу. Наприклад, під час миття рук, він помічає, що товариш не розправив свій рушничок, робить йому зауваження.

Розгортання складних і тривалих ігрових сюжетів зміцнює стійкість уваги дитини, сприяє зростанню її довільності. Стійкість уваги проявляється не тільки у грі, а і тоді, коли дитина виконує під керівництвом дорослого певну роботу, навіть нецікаву.

Значний вплив на розвиток уваги спричиняють досягнення у розвитку пізнавальної активності дитини. Намагаючись знайти відповідь на хвилюючі їх запитання дошкільники подовгу зосереджують свою увагу: хлопчик 5-ти років сидить біля кошика з курячими яєчками, очікуючи появи курчатка; дівчинка (5 р. 6 міс.) не відходить від рослини з бутонем, бажаючи побачити, як розкриється квітка; Микола Р. (5 р. 8 міс) кожен день дивиться на лялечку, очікуючи появи метелика.

Відволікання уваги порівняно із раннім віком зменшуються (особливо між 5,5 і 6,5 роками), що надає поведінці дошкільника більшої послідовності. Водночас дитина не може зосередитись, якщо їй заважає шум, інші сторонні звуки. У віці 4-7 років найдовші відволікання від гри викликає дзвінок.

Значні досягнення спостерігаються в розвитку довільної уваги, яка виступає одним з компонентів довільності особистості як новоутворення дошкільного віку. Вдосконалюється здатність дитини діяти за словесною інструкцією дорослого. Серед цих інструкцій з'являються прямо орієнтовані на організацію уваги: "Будь уважним". Дорослий підтримує увагу дитини, якщо виникли відволікання чи їх загроза, за допомогою жестів, слів, показу зразків. Ті способи, які дорослий використовує для підтримки уваги дитини, засвоюються нею. У старшому дошкільному віці вона починає користуватись ними сама, даючи собі настанови та само інструкції. Значну роль при цьому відіграє плануюча функція мовлення самої дитини: "спочатку обведу листочок олівцем, а потім виріжу"; "спочатку приберу іграшки, а тоді розпочну іншу гру". Дитина привчається планувати, виконувати роботу послідовно, крок за кроком, що сприяє кращому розподілу та переключенню уваги, звільняє її об'єм.

Розвиток довільної уваги пов'язаний з появою у дошкільника гальмівної функції волі. Дитина докладає зусиль до того, щоб втримати свою увагу на потрібному, а не на цікавому, намагається зменшити залежність своєї уваги від зовнішніх подразників. Цьому сприяє розвиток здатності діяти за вимогами взятої на себе ролі. Ось Оленка В. виконує у грі роль продавця, на полиці "магазину" лежать справжні цукерки, але дитина втримується від спокуси покуштувати їх, тому що "продавці не їдять", і зосереджується на обслуговуванні "покупця".

У дошкільному віці на основі розвитку довільної уваги з'являються випадки після довільної, коли дитина зосереджується і захоплюється потрібною роботою.

ВИСНОВКИ щодо особливостей розвитку уваги в дошкільному віці:

- розвиток видів та властивостей уваги дошкільників пов'язаний із становленням предметної, ігрової, пізнавальної діяльності дитини;
- увага дошкільника більше диференціюється та інтегрується із іншими психічними процесами (сприйманням, пам'яттю, волею);
- складність і тривалість сюжетно-рольової гри та постановка пізнавальних задач вимагає від дошкільника досить стійкої, значної за об'ємом, керованої уваги;
- розвиток довільної уваги відбувається у тісному взаємозв'язку зі становленням довільності, як риси особистості;
- розпочинається формування нового виду уваги - після довільної.

ЯК ПРАЦЮЄ ДИТЯЧА УВАГА?

Зауважимо одразу, поки увага дитини ще працює не повністю, тому що нервова система перебуває в процесі дозрівання. *«Тривалий час не може всидіти на місці», «слухає, але не запам'ятовує», «може позайматися, але не більше десяти п'ятнадцяти хвилин»* — такі слова доводиться чути зазвичай від учителів і батьків. Насправді, чим молодша дитина, тим меншим є обсяг її уваги, тим меншою є здатність концентруватися та утримувати увагу. Для втримання уваги дитині потрібні додаткові стимули, тому що вольові процеси так само ще перебувають у процесі становлення.

ЧИМ ДИТЯЧА УВАГА ВІДРІЗНЯЄТЬСЯ ВІД ДОРΟΣЛОЇ?

Дорослий досить легко може змусити себе втримувати увагу не тільки на тому, що йому цікаво, але й на тому, що йому потрібно, важливо. У дорослого, крім сили волі, так само добре розвинена мотивація. Водночас мотивація дитини поки ще перебуває в стані розвитку. Тому очікувати від дитини, що вона слухатиме урок потім, щоб дізнатися для себе щось нове, вступити до вишу, отримати

престижну роботу, не варто. Пізнавальні процеси дорослого вже зрілі, пам'ять, увага мають достатній обсяг, регулюються вольовими процесами. А в дитини, крім незрілості пізнавальних процесів, на рівень розвитку уваги ще накладає свій відбиток невміння контролювати свою поведінку. Крім того, є чимало дітей, про яких говорять «непосида», «гіперактивний», їм важко всидіти на місці, незважаючи на те, що розумові процеси протікають швидко, вони зазнають труднощів з концентрацією й утриманням уваги.

Завдання педагога:

- привернути увагу;
- сконцентрувати увагу;
- утримати увагу.

ТАЄМНІ ПРИЙОМИ ВТРИМАННЯ ДИТЯЧОЇ УВАГИ.

Жести педагога.

Можна втримувати увагу дітей за допомогою жестів.

Піднята рука — звертає на себе увагу, може допомогти вам привернути увагу всіх дітей.

Рука, що рухається, — допомагає привертати увагу під час викладення усного матеріалу.

Відкриті долоні — викликають позитивні відчуття, змушуючи слухачів дивитися на вас.

«Руки, що грають» — руки, що рухаються в різному ритмі під час вашого виступу. Вони привертають увагу довгостроково, додають емоцій та динаміки вашому мовленню.

Одяг педагога, що допомагає втримувати увагу.

Не секрет, що одяг ми використовуємо не тільки для того, щоб прикрити своє тіло або зігрітися. Багато в чому одяг саме і є засобом привернення уваги. Є кольори, що так і називають *«кольорами, що привертають увагу»*. Зазвичай це яскраві кольори — *червоний, жовтогарячий, жовтий*, усі відтінки різноманітних кольорів, що зрушені в контрастну сторону, — *салатовий, бірюзовий, ультра рожевий, лимонний тощо*. Але якщо ви вважаєте, що одягнувшись яскраво, розв'яжете проблему втримання дитячої уваги, то помиляєтеся. Адже увага має таку властивість, як перевтома. Якщо постійно дратувати дитину яскравою картинкою, то ви побачите, що незабаром вона «вимкне» увагу і зацікавлено розглядатиме щось інше.

Спеціальні предмети

Про які спеціальні предмети йдеться? Про ті, за допомогою яких можна іноді концентрувати увагу аудиторії або окремих слухачів. Наприклад, це може бути олівець. Наша увага влаштована так, що ми мимоволі зосереджуємося на рухомому предметі. Ефект підсилює блискуча ручка або невелика вказівка. Так само педагог цілком може скористатися спеціальним демонстраційним матеріалом, що потрібний йому для проведення заняття. Не варто зловживати великою кількістю предметів. Не забувайте так само про те, що цей прийом не можна використовувати занадто довго. Доречно скористатися предметами під час викладення матеріалу протягом приблизно 7 - 10 хвилин.

Як утримувати увагу голосом

Голос — це чудовий інструмент, що дає змогу управляти увагою аудиторії. Від того, як ви говорите, залежить, чи будуть вас зосереджено слухати чи ні. І справа отут зовсім не в гучності, точніше, не тільки в ній. Монотонність — основний ворог заняттю. У комбінації з тихим голосом вона може призвести до повного розпорошування уваги в групі. Тому звертайте увагу на те, як ви говорите. Учїться в акторів — їхній голос сповнений емоціями. Саме емоції є кращим засобом привернення уваги. Що стосується гучності

звуку, то урок має бути побудований за принципом «то тихіше, то голосніше». Різна сила звуку також допомагає утримувати увагу слухачів. Якщо педагог говорить дуже гучно, відбувається те саме, що й з яскравим одягом — аудиторія «вимикається». Крім того, багато дітей узагалі погано реагують на гучний голос. Вони бояться педагога і втрачають інтерес до заняття.

Як навчити дітей старшої групи виділяти послідовність та кількість звуків у словах?

Данильченко Оксана Василівна, вихователь, стаж педагогічної роботи 25 років

Весь процес засвоєння навичок звукового аналізу можна розділити на два великі періоди:

- формування навичок елементарного аналізу;
- навчання послідовного аналізу з встановленням точного місця звуків в слові по відношенню один до одного.

Перший період, в свою чергу, складається з частин:

- виділення звуку з слова, тобто визначення наявності даного звуку в слові (є такий звук в слові чи ні);
- визначення першого звуку в слові; визначення останнього звуку в слові;
- знаходження місця звуку в слові, виходячи з трьох позицій (початок, середина, кінець слова).

За кількістю операцій перший період є більш розгорнутим, але пропонувані далі вправи необхідні, так як з їх допомогою можна підвести дитину до вміння проводити повний звуковий аналіз слова будь-якої структури.

Послідовність формування розумових дій при навчанні звуковому аналізу наступна:

- спочатку дитині кажуть слова і виділяють голосом потрібний звук, а дитина слухає слово і піднімає умовний сигнал, коли почує слово з потрібним звуком;
- далі він повинен виділити цей перебільшено виголошений звук і назвати його ізольовано, поза словом;
- потім розумова дія переходить у мовний план – дитина сама вимовляє слово і виділяє з нього заданий звук;
- і, нарешті, відбувається дія за поданням, в розумовому плані, коли слово не вимовляється, а дитина відкладає картинки із заданим звуком або придумує слова.

Даний порядок розумових дій застосовується на етапах формування елементарних форм звукового аналізу.

Коли дитина буде освоювати послідовний аналіз слова, спочатку їй доведеться спиратися на додаткові допоміжні засоби: звукову схему слова та фішки. Схема складається з квадратиків, рівних за кількістю звуків у слові.

Дитина слухає слово, виділяє послідовно звуки і водночас викладає фішки в квадратики схеми.

Потім послідовне виділення звуків відбувається без готової схеми: дитина вимовляє слово, виділяє кожен звук і кладе фішки, а далі викреслює схему за кількістю фішок.

Коли дитина буде легко справлятися з викладанням фішок, можна запропонувати їй замінити фішки голосними буквами і класти їх на потрібне місце в слові. Приголосні позначаються як і раніше фішками. І лише після цього дитині пропонується провести звуковий аналіз слова без опори, тільки на основі гучного промовляння.

В самому кінці роботи з формування звукового аналізу дитина буде в змозі назвати кількість звуків і вимовити їх послідовно, без попереднього гучного промовляння.

Якою повинна бути організація життєдіяльності дітей з урахуванням індивідуальних особливостей?

Ющенко Тетяна Михайлівна, вихователь, стаж педагогічної роботи 5 років

Особистісно орієнтована, гуманістична педагогіка розглядає дитину и сукупності всіх її проявів, у тому числі й вікових, статевих, особливостях індивідуальної історії життя тощо. Це вимагає змін у підході до комплектування груп, організації життєдіяльності дитини, традиційній лексиці. Звичні назви, наприклад **режим, зона, куток, п'ятирічки-шести-річки** тощо, не спрацьовують, є даниною учорашньому дню.

Специфіка впровадження у практику особистісно орієнтованої моделі дошкільної освіти полягає в тому, що педагог має навчитися бачити в кожній дитині риси, притаманні **саме їй**, а не абстрактному представникові певної віково-статевої групи. Отже, йдеться про підсилення ролей індивідуального та диференційованого підходів до організації життя й діяльності дошкільнят.

Перебудова організації життя дітей у дошкільному закладі традиційно починається з комплектування груп, оскільки вікова (за паспортним віком дітей) група є основною організаційною одиницею із своєю територією, приміщенням, оснащенням, умовами, порядком організації життя (харчування, відпочинку, сну, діяльності), сукупністю правил, заходів, норм.

Сьогодні дедалі більшого поширення набуває комплектування різновікових груп, які, з одного боку, дають можливість спільного перебування братів і сестер, інших родичів, сусідів близького віку, які товаришують; з другого — об'єктивують пріоритет морально-духовного розвитку дошкільника над інтелектуальним, а крім того, демонструють готовність педагогів диференційовано підходити до дітей, брати до уваги не лише їхній паспортний, а й фізичний, психічний, психологічний, соціальний вік, залучати до спільної діяльності різновікове співтовариство, формувати досвід спілкування та спільної діяльності дітей різного віку.

Оскільки саме на етапі дошкільного дитинства починають функціонувати й розвиватися такі важливі механізми особистісного становлення, як ідентифікація, диференціація та узагальнення, все, що оточує малюка перших 6 — 7 років життя, має бути різноманітним, варіативним, сприяти можливості зіставляти, порівнювати, аналізувати, оцінювати. Малюк звиряє себе з іншими, відносить людей та об'єкти до певного класу, групи; через емоційно-когнітивне ототожнення та встановлення відмінностей пізнає себе та навколишній світ; навчається розуміти інших, приймати чужі норми і цінності, ставити себе на місце іншого, ототожнювати себе з певною групою; симпатизувати одним і відчувати неприязнь до інших. Тому практика створення груп за статевою ознакою (окремо хлопчики і дівчатка) або здібностями (загальними чи спеціальними) є штучною, передчасною. Вона ймовірніше шкодить, ніж іде на користь розвитку особистості в дошкільному віці.

Це не виключає доцільності періодичної організації ситуативних мікрооб'єднань дітей для виконання специфічних завдань за ознакою статі та інтересами. Головне, щоб вони не ставали способом життя дитини з перших років життя, не перетворювалися на звичку, не домінували у встановленому розпорядку життя групи.

Через організовану у дитячому садку життєдіяльність дошкільник має освоювати світ у його різноманітних формах, зв'язках та залежностях. Це має принципове значення з кількох причин: сьогодні дедалі більше стираються межі між суто «чоловічими» і «жіночими» сферами діяльності; здібності не є синонімом ЗУНів, розвиваються упродовж життя стрибкоподібно, не є сталим, назавжди даним утворенням (тому будь-який розподіл маленьких дітей за здібностями є помилковим); **практика раннього «селекціонування» (за будь-якою ознакою) дезорієнтує дитину в житті, ускладнює процес її входження у соціум, позбавляє гнучкості й вираженості, формує в одних психологію привілейованості, в інших — приреченості на неуспіх.**

Осучаснюючи організацію життя дошкільника в умовах ДНЗ, доцільно практикувати поділ групи на підгрупи. Це дає змогу працювати з підгрупами різним дорослим — двом вихователям, вихователеві та практичному психологові, вихователеві — музичному керівнику, вихователеві та інструктору з фізичного виховання. Завдяки цьому робота стає більш диференційованою, дозволяє надавати дітям індивідуальну допомогу.

Оскільки однікова група є сьогодні основною організаційною одиницею ДНЗ, важливо, щоб вона функціонувала як відкрита система, тобто, щоб діти мали можливість більше часу (включаючи різні заняття) проводити в різновікових співтовариствах, які складаються всередині дитячого закладу. Це необхідно для формування повноцінного досвіду спілкування, відкриває додаткові можливості для повноцінного взаємонавчання старших і молодших, їхнього морального розвитку. Важливим є і спілкування дошкільника з різними дорослими, активна участь членів родини у життєдіяльності ДНЗ взагалі і групи, зокрема. Завдяки цьому створюється **повноцінне соціальне середовище**.

У регламенті життя дітей мають передбачатися місце і час для різноманітних і вільних проявів інтересів самої дитини (**особистий час**). Йдеться насамперед про надання дошкільникові можливості займатися своєю улюбленою справою, самовизначитися, гарантії, що йому не нав'язуватимуться в цей час інші заняття. Уміти наповнити особистий, вільний час змістом, поставити конкретну мету і досягти бажаного — дуже важливо для особистісного зростання.

Ранковий прийом дитини в ДНЗ — відправна точка, від якої значною мірою залежить стан і настрої малюка, його відчуття безпеки, захищеності протягом дня. Привітність дорослого, що зустрічає його, спокійна посмішка, зацікавленість дитячими проблемами, природність поведінки, внутрішня налаштованість на доброзичливе спілкування — запорука оптимістичного ставлення до життя поза рідною домівкою.

Дуже важливо надати вихованцеві можливість вільно визначитися з темпом, характером і динамікою входження в життя групи, щоб він відчував доброзичливість дорослого, відсутність з його боку менторства і регламентації.

Непростим моментом організації життя дитини є **харчування**: з одного боку, воно сьогодні збіднене, недосить повноцінне; з другого — більшість педагогів, як і раніше, намагається будь-що примусити дитину з'їсти унормовану під абстрактне поняття віку кількість їжі. Проте біологічні потреби, як психологічні та соціальні, індивідуальні, залежать від багатьох чинників і мають відповідно задовольнятися.

Впровадження особистісно орієнтованої моделі освіти не означає вилучення з розкладу життя занять як організованої форми діяльності дошкільнят. Зміни тут пов'язані насамперед з гуманізацією їхнього змісту, демократизацією характеру спілкування тощо. Якщо традиційною метою занять було навчити, передати знання і вміння з того чи іншого предмета (математики, мови, природознавства тощо), то тепер мета стає глобальнішою — допомогти дошкільникові опанувати складну **науку життя**, набутти компетентності у різних його сферах. Це має позначитися на тематиці занять, зміцненні їх зв'язку з реальним життям та його сьогоденними проблемами. Основною турботою педагога мають стати не стільки кількість, якість знань як таких, їх відповідність паспортному віку, скільки те, чи спрацьовують вони на компетентність дошкільника: чи знадобляться йому в реальному житті, чи сприяють розвитку самостійності дитини, творчому ставленню до життя, чи апелюють до власного досвіду, чи відповідають віку, темпераменту, статевій належності, інтересам, настрою, родинним обставинам дошкільника.

З жорстко регламентованої часом форми колективної організації діяльності, наближеної до шкільної моделі, заняття має перетворитися на більш-менш добровільну організацію дітей задля справи, що їх на певний час об'єднує, без позбавлення при цьому малюків

права на вільний вибір, пересування, час завершення і перехід до іншого виду діяльності. Це не означає відмови від регулярності і порядку у повсякденному житті. Такий перехід означає пріоритет свідомого порядку, доцільного та обгрунтованого регламенту, продуктивного для кожного навантаження, запрошення, а не примусу.

У контексті заняття та поза ним більшої питомої ваги має набути **спілкування як одна з провідних діяльностей**. Його збагачення, розширення вектора спілкування дошкільника, збалансованість ділового та особистісного, орієнтація педагога у дитячих прихильностях — важливі умови повноцінного розвитку особистості у дошкільному віці. Практика об'єднання дітей за обгрунтованою вимогою дорослого і добровільним вибором вправляють їх в умінні спілкуватися і з тим, хто приємний, і з тим, з ким зводять обставини, і з тим, хто вправніший за тебе.

Як і раніше, складником устрою життя ДНЗ лишається **денний сон**. Для більшості дітей він є корисною паузою, відпочинком від активного життя. Чим молодша дитина, тим більше вона, як правило, потребує такого відпочинку всередині дня. Важливим денний сон є для дітей з ослабленим здоров'ям, підвищеною чутливістю, імпульсивних, з нервовими розладами тощо. Проте з віком стає дедалі більше дітей, які засинають усередині дня вряди годі, яким важко тривалий час лишатися у ліжку. А для деяких дітей, як відомо, денний сон не є біологічною чи психологічною потребою. Тож педагог може індивідуально підходити до вибору найдоцільнішого для кожної дитини способу відпочинку.

Важливий складник життя дошкільника в умовах дитячого садка — **прогулянка**, один з найулюбленіших моментів у розпорядку дня. З нею педагоги і дошкільнята пов'язують свої плани, наміри, мрії. Саме тому важливо збалансувати реалізацію дорослим програмних вимог з бажаннями самих вихованців, пов'язаними з прогулянкою. Оскільки протягом дня їх може бути кілька, варто по-різному спланувати прогулянки залежно від погоди, освітніх завдань, загальної атмосфери в групі, настрою та інтересів дітей. Природно, щоб зранку переважало спілкування, вдень — екскурсії, праця в природі, ввечері — доведення розпочатого до кінця, групування за інтересами. Найважче — виявити гнучкість, внести необхідні корективи у попередні плани, узгодивши їх з реальним станом речей.

Організація предметного середовища в ДНЗ має підпорядковуватися завданням фізичного і психологічного благополуччя дошкільника, а інтер'єр приміщень, меблі, іграшки, фізкультурне знаряддя — відповідати «ергономіці дитинства». Висока культура інтер'єру — важлива умова оптимальної організації «розвивального середовища». Альтернативою жорсткій функціональній закріпленості «зон» і «куточків» може бути динамічне пристосування різних частин приміщення до потреб та інтересів дітей. Перебуваючи в садку, малюки мають почуватися господарями, які свідомо дбають про порядок і водночас можуть приймати самостійні рішення.

Отже, ключова позиція оновлення організації життєдіяльності дитини в умовах ДНЗ — охорона її фізичного, психічного і морально-духовного здоров'я; збереження дитячої субкультури; впровадження у життя принципів активності, системності, природо відповідності; визнання пріоритету «дитячих видів» діяльності та форм їх організації.

Як проводиться «День здоров'я» в молодшій групі. Теми, матеріали де шукати?

Новічка Оксана Олександрівна, вихователь, стаж педагогічної роботи 15 років

Здоров'я - найважливіша цінність не лише окремої людини, а й загалом усього суспільства. Щоб людина мала змогу піклуватися про своє здоров'я, про розвиток, вона повинна свідомо ставитися до життя як найважливішого дарунку природи. Тому формувати культуру здоров'я особистості, прищеплювати розуміння пріоритету здорового способу життя, надавати ґрунтовні знання про основи

здоров'я потрібно дітям з раннього віку, щоб знання, вміння та навички перейшли у звичні, необхідні потреби. У вітчизняній психології та педагогіці переконливо доведено, що основою свідомого ставлення до навколишньої дійсності і до самої людини є знання. Поряд зі знаннями про сутність здоров'я необхідно надавати дітям відомості про біологічну, психічну і соціальну його основи. Не знаючи, на яких процесах і механізмах базується здоров'я, не з'ясувавши, як виникло і формувалося здоров'я в наших далеких предків, ми залишимося лише пасивними спостерігачами, безсилими що-небудь зробити, щоб підняти оздоровчий потенціал людини. І, навпаки, маючи ці знання, зможемо цілеспрямовано, за певними показниками, а тому й найефективніше використовувати чималий арсенал оздоровчих засобів. Поряд із цим зазначається, що не будь-які знання можуть активно використовуватися дитиною в пізнавальній і практичній діяльності. Ось чому до підбору знань, що надаються дітям, повинні ставитися високі вимоги. Дошкільникам необхідні знання, що допоможуть їм підтримувати власне здоров'я, доглядати за тілом, орієнтуватися у фізіологічних змінах свого організму. Такі знання мають бути систематизованими, підводити дітей до формування узагальнених уявлень світоглядного характеру. Дошкільники ще з раннього віку оволодівають певним обсягом стихійних знань про здоров'я, їх цікавить власний організм, вони намагаються дослідити його як можуть. Малюки несподівано для себе роблять відкриття, наслідуючи дорослих, доглядаючи власне тіло. Дитина допитливо пізнає все навколо себе. Що таке мило, зубна паста, що з ними потрібно робити? А також пізнає сама себе. Для чого вони, ці допитливі оченята? Цікаво знати, що будемо їсти на сніданок. Найпершим про це дізнався носик, який почув запах із кухні. Так буде завжди, якщо носик у дружбі з носовою хусточкою. До речі, а для чого треба їсти? Щоб вирости сильною і здоровою людиною. Отже, їсти треба гарно, з апетитом і обов'язково подякувати. Бо добрі слова - це також здоров'я. Малюкові хочеться дізнатися, чому дівчатка носять бантики, дідусь - окуляри. Для чого треба вчасно лягати спати, загаряти, ходити босоніж, обливатися водою. Що треба робити в разі виникнення болю. Як позбутися різного нездоров'я і бути завжди здоровим. Щоб дитина знала, що таке здоров'я, що впливає на нього, що для нього корисне, а що - шкідливе, як зберегти і зміцнити своє здоров'я й здоров'я інших людей, мають ретельно подбати дорослі (батьки й педагоги). Головне - правильно дібрати інформацію для подання дітям: щоб вона була наукова, доступна для сприймання дошкільнятами, зорієнтована на формування в них практичних навичок дбайливого ставлення до свого здоров'я, спиратися на традиції українського народу в збереженні та зміцненні здоров'я, а також відповідала б вимогам Базового компонента. Ось чому надання дітям знань про здоров'я та здоровий спосіб життя, становлення їх фізичного, психічного, соціального і духовного здоров'я є необхідним, важливим завданням кожного дошкільного навчального закладу і родин. Основними принципами в роботі мають бути: гуманізація, інтегративність, динамічність, неперервність та практична цілеспрямованість.

Спочатку дошкільникам пропонується надати знання про зовнішній вигляд людини, про наявність, назви і функції зовнішніх органів, ознайомити їх з будовою зовнішніх органів, потім вивчати з ними будову і функції внутрішніх органів і систем: "Будова тілі людини", "Наші руки", "Будова і функції шкіри", "Орган зору - очі" "Орган слуху - вухо", "Ніс, органи дихання", "Зуби, рот та органи травлення", "Серце та кров". У темі "Наше здоров'я - в наших руках" надається інформація про режим дня (обґрунтовується доцільність зміни режимних моментів), про правила культурної поведінки під час їжі і в повсякденному житті, про важливий вплив на здоров'я людини природних факторів: сонця, повітря, води. Під час опанування дітьми інформації про основи здоров'я до - цільним є застосування таких методів: наочні (спостереження, досліди, Розглядання картин, ілюстрацій), словесні (бесіди, розповіді вихователя, читання художніх творів, зокрема фольклорного жанру: казок, загадок, прислів'їв), практично-ігрові (вправління в догляді за органами тіла, валеохвилинки, дидактичні ігри та вправи тощо). Необхідно практикувати і використання різноманітних форм роботи:

розігрування ситуацій на валеологічну тему під час сюжетно-рольових ігор "Лікарня", "Сім'я", заняття, екскурсії, валеохвилинки. До кожної теми розроблені конспекти занять, дібрані прислів'я, приказки, загадки, літературні тексти, рекомендовані для читання дітям, поданий матеріал, що його можна використовувати під час проведення валеохвилин, пропонуються для вивчення правила догляду за органами тіла, розкрита послідовність виконання гігієнічних процедур, визначена адаптована для сприйняття дітьми інформація про хвороби органів тіла і способи попередження їх, про першу допомогу при пошкодженні органів, методи загартування організму, про вітаміни і продукти харчування, що зміцнюють працездатність органів тіла, про вплив психічного стану на самопочуття людини. День здоров'я у дошкільному навчальному закладі – це день відпочинку, день ігор, день розваг. Його призначення – сприяти оздоровленню дітей, формуванню потреби у щоденних заняттях фізичними вправами, оптимізації рухової підготовленості дітей дошкільного віку.

Дні здоров'я організовують з першої молодшої групи один раз на місяць. Цей день насичується різноманітними формами роботи з фізичного виховання.

Зміст діяльності на цей день визначається вихователем. Він планує заходи враховуючи вимоги чинної програми та вікові можливості дітей, але можливе об'єднання двох і більше груп для організації та проведення лялькових вистав, фізкультурних або музичних розваг та свят, спортивних ігор.

У цей день проводяться фізкультурні, музичні заняття та заняття образотворчої діяльності; режим насичується активною руховою діяльністю, в якій дітей спонукають застосовувати свій досвід, виявляти творчість, ініціативу, свої уподобання в різних видах діяльності.

Протягом дня активна рухова діяльність планується на свіжому повітрі (весна, літо, осінь), а у холодну пору року перебування на повітрі по можливості у дитячому садку збільшується. Доцільно організовувати прогулянки за межі ДНЗ до стадіону або піші переходи (до парку, лісу або водойми).

Загальна тривалість такої прогулянки 2 – 2,5 години, обов'язково з проведенням активного відпочинку.

Під час тривалої прогулянки можна ознайомити дошкільників з спортивними спорудами в місті та їх призначенням.

Проводяться фізкультурні заняття ігрового або сюжетного характеру, спортивні розваги та свята, фізичні вправи на свіжому повітрі, спортивні ігри.

Спонукальні мотиви активізації рухової діяльності дитини:

- Вроджена потреба в руховій діяльності.
- Зацікавлення доступним для неї змістом цієї діяльності.
- Таємничість досі незнаного (в основі лежать допитливість, пізнавальний інтерес) – це можуть бути нова вправа, казковий сюжет, цікаве обладнання.
- Наслідування дій однолітків.
- Бажання досягти певних результатів.
- Можливість самоствердитись у тому, що найкраще вдається (тобто потреба самореалізації).

Орієнтовний зміст та форми роботи Дня здоров'я

Приклади

1. Бесіди, читання художньої літератури на теми здорового способу життя.

2. Зустрічі з цікавими героями Вітамінами
3. Ігри , атракціони
4. Калейдоскоп українських народних ігор
«Свій город у нас є...»
5. Калейдоскоп рухливих ігор
«Щоб здоров'я набиратись – будемо кожен день ми гратись»
6. Фестиваль народних ігор.
«Лабіринти гарбузової родини» ,«Котилася торба з високого горба»
7. Ігри та вправи спортивного характеру
«Роби з нами, роби як ми, роби краще нас»
8. Самостійна художня діяльність
«Веселий ярмарок», «Ой, весела в нас весна», «Спортивний інвентар», Концерт по заявкам
9. Лабіринти спритності , кмітливості, спостережливості, творчості
10. Букети лікарських рослин (квітів, загадок, приказок, прислів'я, казок) В гостях у бабусі Медуниці
11. Валеологічні вправи, розвантаження, етюди, психогімнастика, медитації
12. Театралізовані ігри, ігри драматизації, сюжетно – рольові, творчі , уявні подорожі, Олімпійські ігри, « Як стати чемпіоном?»
«Спортивна сім'я»

Тематика днів здоров'я може бути розроблена вихователем, фізінструктором.

Як швидко і якісно планувати заняття?

Конверська Тамара Федорівна, вихователь – методист, стаж педагогічної роботи 29 років.

Основою планування є та програма ,яка прийнята для керівництва педрадою . Щоб виконати БКДО ,необхідно використовувати набір програм з окремих напрямків розвитку дитини ,які повинні забезпечувати повноцінний фізичний та психічний розвиток кожної дитини .Під час складання плану слід враховувати конкретні педагогічні умови : віковий склад групи; результати діагностики розвитку дітей (перших 2- 3 тижні вересня); розподіл дітей на підгрупи за психологічним віком ; якість предметно – розвивального середовища у групі та за її межами .

Форма планування може бути різною , і затверджується педрадою .

Найефективнішим є перспективне – календарне планування .

Перспективне доцільно складати на зручний для конкретного педагога відтинок часу (на місяць , квартал , півріччя або навчальний рік) у довільній формі (текстовий , графічний).

До перспективних планів відносяться:

- сітки занять, їх тематика;
- зміст ігрової та трудової діяльності;
- тематика свят та розваг;

- комплекси ранкової гімнастики та гімнастики пробудження після денного сну (по 2 комплекси на місяць з ускладненням на другому тижні);
- за гартувальні заходи (назва , норми);
- робота з батьками (форма , теми , термін проведення);
- довготривалі спостереження (назва об'єкту, мета, короткі запитання).

Перспективне планування сюжетно – рольових ігор має свої особливості: варто продумувати етапи або завдання щодо розгортання сюжету гри протягом певного відрізка часу – 2 тижні, місяць.

Календарні (поточні) плани складаються на основі перспективних на зручний для кожного педагога період – 1 – 2 дня, 1 – 2 тижні, і мати довільну текстову або графічну форму.

Один з варіантів – планування з основними режимними моментами першої (ранок, заняття, I прогулянка) і другої (праця, СХД, розваги, ігри, II прогулянка, вечір) половини дня. Це традиційний підхід до планування.

Сьогодні набуло поширення планування за видами дитячої дошкільної діяльності та формами роботи з дітьми.

Плануючи роботу за будь – якою схемою та будь – якими раціональними особистими підходами до планування варто:

- щодо дитячої праці, ігор зазначати їх вид, назву (тему), мету, матеріал, обладнання, інвентар;
 - щодо спостережень, цільових прогулянок, екскурсій зазначати об'єкт, мету, матеріал, основні запитання до дітей;
 - щодо пішохідних переходів зазначати кінцевий пункт, спосіб пересування, тривалість, мету, інвентар, коротка план схема переходу.
-

Співпраця з сім'єю?

Панасюк Валентина Петрівна, вихователь, стаж педагогічної роботи 30 років

Повноцінне виховання дошкільника відбувається в умовах тісної співпраці сім'ї та дошкільного закладу. Як відомо сім'я є першим і найважливішим соціалізацій дитини. Але так як більшість батьків змушене займатися «пошуком» засобів існування, діти проводять дуже багато часу (9-10 годин на день) в дитячих садах. По суті, їх вихованням займаються педагоги, які діють за спеціально розробленими програмами. Але вплив сімейного виховання на формування особистості дитини відіграє значну роль. Якщо вимоги, які пред'являються до дитини в дитячому садку і сім'ї, не узгоджені, то виховання корисних навичок і звичок буде дуже ускладнено. Так як загальновідомо, що закріплення будь-якого вміння відбувається при багаторазовому повторенні.

У програмі виховання і навчання в дитячому саду підкреслюється, що перед педагогічним колективом дошкільних установ стоїть завдання поширювати серед батьків педагогічні знання, повсякденно допомагати сім'ї правильно виховувати дітей, пропагувати кращий досвід виховання.

Спільна робота дитячого садка і сім'ї будується на таких основних положеннях, які визначають зміст, організацію і методику цієї роботи:

1. Єдність у роботі дитячого садка і сім'ї з виховання дітей. Воно досягається в тому випадку, коли цілі і завдання всебічного виховання добре відомі і зрозумілі не тільки вихователям, а й батькам, коли батьки знайомі з основним змістом, методами і прийомами виховання маленьких дітей і певною мірою оволоділи ними.

2. Взаємна довіра у взаєминах між педагогами та батьками, розуміння потреб та інтересів дитини і своїх обов'язків як вихователів, зміцнення авторитету педагога в сім'ї і батьків у дитячому садку. Встановлення правильних відносин на основі доброзичливої критики і самокритики.

3. Взаємодопомога у спільній роботі з виховання дошкільнят. Дитячий садок повсякденно і різноманітними шляхами допомагає батькам у вихованні дітей. У свою чергу батьки і матері допомагають дитячому саду в різній виховної та господарчої роботи, піклуючись тим самим про виховання не тільки свою дитину, але й інших дітей.

4. Вивчення кращого досвіду сімейного виховання, пропаганда його серед широкого кола батьків, використання в роботі дитячого садка позитивних методів сімейного виховання (в підході до окремих дітей та ін.)

5. Використання різноманітних форм роботи дитячого саду з сім'єю в їх взаємозв'язку: ознайомлення з життям дітей вдома, в сім'ї; педагогічні бесіди з батьками та іншими членами сім'ї, консультації; групові та загальні батьківські збори; конференції, лекторії, батьківські університети, вечори запитань і відповідей, усні журнали, наочні форми педагогічної пропаганди. Індивідуальні та колективні форми роботи з батьками доповнюють один одного. Щоденне спілкування вихователя з батьком чи матір'ю дитини створює великі можливості для індивідуальної роботи, для зміцнення зв'язку між сім'єю та дитячим садом.

6. Систематичне за певним планом здійснення зв'язку дитячого саду з батьками протягом усього року з урахуванням завдань і змісту виховно-освітньої роботи з дітьми.

7. Залучення активу батьків (батьківський комітет), громадськості до діяльності дошкільного закладу, роботі з сім'ями.

Дошкільними установами накопичений значний досвід організації співробітництва з батьками з метою підвищення ефективності морального, трудового, розумового, фізичного, художнього виховання та розвитку дітей. Вихователі дитячих садів, методисти постійно вдосконалюють зміст і форми цієї роботи, прагнучи домогтися органічного поєднання виховних впливів на дитину, забезпечити всебічний розвиток особистості.

Таким чином, дитина, отримуючи первинну соціалізацію в сім'ї, набуває в дошкільному закладі досвід: спілкування з однолітками, співпраці з іншими дітьми та дорослими, самостійної діяльності. Можливість займатися гімнастикою, музикою, образотворчим мистецтвом і т. п.

Виховання в сім'ї та робота педагогів у дошкільному закладі доповнюють один одного, в результаті чого дитина отримує гармонійне розвиненіша.

Традиційно виділяють наступні форми роботи з сім'єю:

- I. Масові;
- II. Групові;
- III. Індивідуальні.

До **масових** (колективним) відносять:

- 1. Лекції (педагогічні лекторії);
- 2. Конференції;

3. Круглі столи;

4. Батьківські збори (найпоширеніша форма).

У практиці роботи дошкільного закладу проводяться наступні види **батьківських зборів**:

1. Зборів-бесіди на виховні теми;

2. Зборів з обміну досвідом виховання дітей у сім'ї;

3. Зборів-консультації;

4. Збори у формі «круглого столу».

Найбільш ефективним є комбінований ряд зборів, на яких проводиться педагогічна освіта батьків, підводиться підсумок навчально-виховної роботи за певний проміжок часу, намічаються завдання на наступний період. Поширеною **груповою** формою співробітництва з батьками є робота з батьківським комітетом

До **індивідуальних форм роботи** з батьками відносяться:

1. Бесіди;

2. Консультації (у формі відповідей на запитання батьків);

3. Педагогічні доручення;

4. Відвідування сім'ї.

Однією з головних завдань батьківських об'єднань залишається організація та здійснення педагогічного всеобучу. Лекторії, батьківські, круглі столи, конференції, батьківські школи та багато інших постійно поточні та разові форми педагогічної освіти допомагають тим батькам, які хочуть краще зрозуміти свою дитину, правильно організувати процес спілкування з ним, подолати конфліктні стану. З цією метою багато батьківські комітети виділяють кошти на закупівлю педагогічної літератури для батьків, підтримують видання і розповсюдження популярних педагогічних газет і журналів.

Бесіди вихователя з батьками

Найбільш доступна і поширена форма встановлення зв'язку педагога з сім'єю, його систематичного спілкування з батьком і матір'ю дитини, з іншими членами сім'ї.

Бесіда може використовуватися в роботі з батьками як самостійна форма і в поєднанні з іншими формами: бесіда при відвідуванні сім'ї, на батьківських зборах, консультації.

Мета педагогічної бесіди - обмін думками з того чи іншого питання виховання і досягнення єдиної точки зору з цих питань, надання батькам своєчасної допомоги. Активну участь у розмові і вихователя, і батьків - істотна особливість даної форми, що дозволяє здійснити ефективний вплив на батьків.

Часом вихователь, давши батькам рада, зробивши вказівку, зауваження, вважає, що поговорив з батьками. Але при цьому залишилося нез'ясованим, що думали з цього приводу самі батьки: як вони сприйняли рада, зауваження, як припускають виконати рекомендації педагога. Що, на думку батька чи матері, стало причиною відхилень у поведінці дитини, що їх ускладнює при вихованні того чи іншого навички, уміння, якості і т. п., тобто розмови по суті не було.

1. Батьківські збори.

2. Консультації.

3. Анкетування.

4. Спільні свята.

5. Спільне оформлення газет. Виставки.

6. Робота батьківського комітету.

Групові батьківські збори проводяться 2 рази на рік. На них присутні, крім вихователів, завідувач, старша мед. сестра, фізрук, психолог. На осуд виноситься кілька питань. Такі як: завдання на новий навчальний рік, результати освітньої роботи, питання фізичного виховання та проблеми, що стосуються здоров'я дітей.

Кілька разів на місяць проводяться консультації. Метою консультацій є засвоєння батьками певних знань, умінь; допомогу їм у вирішенні проблемних питань. Консультації проводяться індивідуально або для підгрупи батьків. На групові консультації запрошуються батьки різних груп, що мають однакові проблеми.

Анкетування проводиться як індивідуальне, так і групове.

Метою анкетування є з'ясування питань, що стосуються виховання в сім'ї та здоров'я дітей. За допомогою анкети вихователь може дізнатися думку батьків по його цікавлять.

У результаті анкетування може виявитися будь-яка проблема, присутня в сім'ї. У таких випадках вихователь допомагає розібратися і знайти вихід з ситуації, що склалася.

У дитячому садку, як уже говорилося, проводяться свята, в яких беруть участь і батьки, і діти, і педагоги. Свята організовуються в межах групи. З бесіди з вихователями ми з'ясували. У спільній діяльності встановлюються дружні відносини, створюється атмосфера творчості, батьки краще впізнають своїх дітей, а вихователі - батьків. Також батьки отримують можливість цікаво проводити час разом зі своїми дітьми. З цікавістю і навіть із задоволенням батьки беруть участь в оформленні газет приурочених, до якого-небудь свята або на якусь тему, в організації виставок, конкурсів малюнка.

Висновок

Проблема співпраці вихователів та батьків в даний час є актуальною для багатьох учених. Розробляються різні програми і нові способи взаємодії дошкільного закладу і сім'ї, зростає число наукових і науково-методичних робіт, присвячених цій важливій проблемі. Рішення завдань співробітництва вимагає, щоб педагоги брали участь у психолого-педагогічному освіті батьків; вивчали сім'ї, їх виховні можливості; залучали батьків в освітню роботу дитячого садка.

Організатором і координатором співробітництва дошкільного закладу з родинами вихованців є завідувачка. Вона сприяє встановленню системи виховання дітей у сім'ї і дитячому садку, згуртовуючи для вирішення цього завдання педагогічний колектив та батьків.

Основні завдання і приблизний зміст співпраці дошкільного закладу з батьками намічаються в річному плані, завідуючої і старшого педагога.

Позитивні результати у вихованні дітей досягаються при вмілому поєднанні різних форм співробітництва, при активному включенні в цю роботу всіх членів колективу дошкільного закладу та членів сімей вихованців.

В даний час актуальними завданнями продовжують залишатися індивідуальна робота з сім'єю, диференційований підхід до сімей різного типу, турбота про те, щоб не випустити з поля зору і впливу фахівців не тільки важкі, але й не зовсім благополучні в якихось конкретних, але важливих питаннях сім'ї.

Батьки виявляють активність і високу громадянську відповідальність, якщо відносини з педагогами будуються на відкритості, довірі, співробітництві, взаємодії.

Залучення батьків до участі в освітньому процесі сприяє підвищенню їх загальної педагогічної культури, надає можливість краще зрозуміти власну дитину, адекватно оцінити його розвиток, поведінку і спілкуватися з ним. Узгоджене скоординоване взаємодія вихователів, фахівців, адміністрації - запорука ефективної взаємодії з сім'єю, забезпечення системи роботи, збалансованості діяльності з педагогічної освіти батьків, захисту прав і законних інтересів дитини.

Сім'я надає на дитину значне виховний вплив, жоден педагог не може зрівнятися в цьому з батьками. Дитина, отримуючи первинну соціалізацію в сім'ї, набуває в дошкільному закладі досвід: спілкування з однолітками, співпраці з іншими дітьми та дорослими, самостійної діяльності. Можливість розвиватися творчо з допомогою вихователів. Виховання в сім'ї та робота педагогів у дошкільному закладі доповнюють один одного, в результаті чого дитина отримує гармонійне розвиненіша.

У встановленні контакту з батьками головна роль відводиться педагогічному колективу. Але, в той же час, і батьки повинні проявляти активність і сприяти встановленню позитивних відносин з вихователями. Сучасний дитячий сад допомагає благополучній родині і в чому-то замінює дитині сім'ю проблематичну. Він навчає і консультує батьків, передає традиції і виховує людину майбутнього. І з цієї точки зору дошкільна освіта має для суспільства набагато більше значення, ніж просто місце, де навчають і розвивають дітей.

Таким чином, виходячи з вище викладеного ми можемо сказати що наша гіпотеза підтвердилася. Тісна співпраця сім'ї та дошкільного закладу дійсно сприяє виховання різнобічно розвинених, фізично і психічно здорових дітей.

Література

1. Вихователі і батьки: З досвіду роботи. Сост. Л.В. Загик, В.М. Іванова. - М.: Просвещение, 1985. - 96 с.
2. Гуз А.А. Взаємодія дошкільного закладу і сім'ї: посібник для педагогів установ, що забезпечують отримання дошк. образования / Мозир: ТОВ ВД «Білий Вітер», 2007.
3. Дитячий садок і сім'я / Н. Ф. Виноградова, Г. М. Годіна, Л. В. Загик та ін; Під ред. Т. М. Маркової. - 2-е вид., Испр. і доп. - М.: Просвещение, 1986. - 207 с.
4. Козлова С.А., Куликова Т.А. Дошкільна педагогіка: Навчальний посібник для студентів середовищ. Пед. навч. закладів. - 4-е вид.: - М.: Видавничий центр «Академія», 2002. - 256с.

Інтерактивні методи навчання і виховання дітей.

Вихователь: Літвінова Наталія Іванівна., вихователь, стаж педагогічної роботи 13 років

З дітьми дошкільного віку можна використовувати такі інтерактивні методи:

- мікрофон
- дебати
- удвох
- ланцюжок
- снігова куля
- асоціативна квітка
- діалог
- синтез думок
- мозковий штурм
- акваріум.

Метод «мікрофон» — діти стають в коло, у вихователя мікрофон (він може бути іграшковий або імітація). Вихователь задає питання, кожна дитина висловлює свою думку.

Правила:

Діти по черзі передають «мікрофон».

Говорити має право тільки та дитинка, яка тримає мікрофон.

Відповіді не обговорюються і не аналізуються.

Теми для обговорення: «В якому будинку ми живемо?»; «Чому дорослі завжди праві?»; «Звідки приходить сонце?»; «Що потрібно для життя людині?».

Метод «дебати» — застосовується, найчастіше, коли всі діти намагаються вирішити одну проблему. Але існує багато варіантів її розв'язання: як позитивного, так і негативного його змісту.

Правила:

Чітко формулювати свою точку зору.

Усі твердження мають бути аргументовані.

Дебати продовжуються поки будуть виникати нові ідеї.

Теми для обговорення: «Чому люди не літають?»; «Чому ліс – це аптека?»; «Що таке Всесвіт?».

Метод «удвох» — діти за власним бажанням утворюють пари і виконують запропоноване завдання.

Правила:

Намагатися вислухати партнера.

Не коментувати вислови.

Не заперечувати думку.

Вправа «Добрий ранок, друже» — діти діляться своїм настроєм і вирішують, як його можна покращити.

«Як я провів вихідний день»; «Я тобі – а ти мені»; «Один розум добре, а два краще» (українське прислів'я).

Метод «ланцюжок»— діти обговорюють запропоновану тему і тим самим утворюють послідовність подій.

Дебати в ДНЗ Правила:

Давати поради.

Давати оцінку в кінці завдання.

Намагатися зацікавити своєю відповіддю.

Теми для обговорення: «Моя сім'я»; «Чарівний потяг»; «Що з чого?» (Наприклад: дерево – дерево високе, високим буває будівля, будівля із цегли, цегла буває червона...).

Метод «снігова куля» — група ділиться на команди. Домовляються між собою хто, яку дію буде виконувати.

Правила:

Чітко домовитися про свою роль.

Не ображати один одного.

Споруда повинна триматися.

Гра: «Збудуй снігову бабу»; «Будинок моєї мрії»; «Квітка для Білосніжки».

Метод «асоціативна квітка» — діти поділяються на групи. Кожній підгрупі дається серединка з завданням від квітки. Діти добирають пелюстки, виконуючи завдання.

Інтерактивний метод асоціативна квітка

Правила:

Домовлятися між собою.

Не можна втручатися до іншої групи дітей.

Обґрунтовувати свою думку.

Завдання: «Перша квіточка весни»; «Вітаміни наші друзі»; «Про безпеку пам'ятай!»

Які зони (осередки) мають обов'язково бути в групі?

Корсонюк Людмила Петрівна, вихователь, стаж педагогічної роботи 14 років

Розвивальний простір (природна, культурна, соціальна складові, складова власного «Я») групового приміщення передбачає створення спеціальних осередків. Педагогічні працівники дошкільного навчального закладу самостійно вибирають їх кількість та наповнення. У групових приміщеннях дошкільного навчального закладу можна створити такі спеціальні осередки:

- природознавчий;
- дитячого експериментування;
- ігрової діяльності;
- образотворчої діяльності;
- музичний;
- художнього слова;
- природознавства;
- розвивального навчання;
- спортивний;
- трудової діяльності;
- відпочинку та усамотнення;
- самопізнання;
- співпраці з батьками;
- власної групи.

Природознавчий осередок

У природознавчому осередку розміщують постійні та сезонні об'єкти природи, предмети догляду за ними. Постійними мешканцями цього осередку можуть бути акваріумні рибки, папути, канарки, хом'яки, морські свинки тощо. У природознавчому осередку обов'язково розміщують календар природи (погоди), де діти відмічають пору року, погодні зміни тощо.

Тут також доцільно представити вироби дітей з природного матеріалу, гербарії; розмістити альбоми з ілюстраціями об'єктів та явищ природи. Доречно у природознавчому осередку мати карти зоряного неба, макети планет, глобус тощо; розмішувати інформацію краєзнавчої тематики, фотографії різних природних ландшафтів. У цьому осередку влаштовують і тематичні виставки, наприклад: «Природа рідного краю», «Як я провів літо», «Діти нашої групи на екскурсії в осінньому парку» тощо.

Осередок дитячого експериментування

Осередок дитячого експериментування може бути як самостійним осередком, так і складовою природознавчого осередку. У ньому доцільно передбачити дослідне обладнання (різні ємності, колби, пробірки, дитячий мікроскоп, фільтри, ваги, а також допоміжні матеріали), за допомогою якого діти, шляхом ігрових маніпуляцій, дізнаються про властивості води, повітря, ґрунту, про особливості їх впливу на рослини, тварин, людей; а також встановлюють логічні взаємозв'язки у природі. У групах для дітей старшого дошкільного віку в осередках дитячого експериментування можна розмістити окремі міні-центри екологічних досліджень.

Осередок ігрової діяльності

У групових приміщеннях дошкільного навчального закладу необхідно створити умови для різних видів ігор: сюжетно-рольових, конструкторсько-будівельних, настільно-друкованих, театралізованих, дидактичних. Для цього в осередку ігрової діяльності варто

організувати відповідні міні-осередки. Для проведення сюжетно-рольових ігор слід передбачити атрибути для організації найбільш популярних серед дошкільників ігор, зокрема таких, як: «Родина», «Магазин», «Перукарня», «Лікарня», «Автомайстерня» тощо.

Атрибутами для ігор можуть бути:

- сюжетно-образні іграшки (ляльки, фігурки тварин, м'які іграшки, іграшкові меблі, посуд, побутова техніка, різні види транспорту, технічні інструменти);
- предмети-замісники (клаптики тканини, поролон, мотузки, коробки, килимки різні за формою і розміром);
- макети та предметно-ігрові фони (палац ляльки з кімнатами, макет-карта «Вулиці мого міста» тощо);
- ігрові модулі.

Для дітей молодшого дошкільного віку доречно створити повноцінні розгорнуті міні-осередки із залученням усієї зазначеної атрибутики. При цьому варто використовувати великогабаритні допоміжні конструкції: наприклад, у грі «На кухні» — плита, мийка, стіл зі стільцями, кухонний та столовий посуд; у грі «Магазин» — прилавок, ваги, каса, полиці з товарами, відповідно до зросту дітей. Для дітей старшого дошкільного віку відповідні атрибути повністю не виставляють, а зберігають на полицях шаф чи у коробках. Конструкторсько-будівельні ігри потребують достатньо місця для зведення будівель та розміщення необхідного обладнання: дерев'яні, металеві, пластмасові конструктори універсального і тематичного типу, а також кубики, коробки, колодки різного розміру та інші нетрадиційні й допоміжні матеріали. У цьому міні-осередку також можуть бути представлені малюнки і схеми будівель, модульні та великогабаритні системи, які трансформуються, — палатка-автобус, будинок-пароплав тощо.

У міні-осередку театралізованих ігор доречно мати різні види театрів (настільний, пальчиковий, маріонетковий та інші), елементи декорацій, ширми, театральну бутафорію, атрибути для ігор-драматизацій, костюми та їх елементи, наголовники, нагрудні знаки, зображення відомих казкових персонажів тощо. Міні-осередок дидактичних ігор можна розміщувати як в ігровому осередку, так і в осередку розвивального навчання. Сучасна промисловість пропонує для використання у роботі з дітьми дошкільного віку широкий вибір продукції настільно-друкованих ігор. Це — різноманітні площинні та об'ємні пазли, лото, доміно, шашки, ігри-подорожі, ігри за сюжетами казок, ігрові набори тощо.

Осередок образотворчої діяльності

Створюючи осередок образотворчої діяльності, слід наповнити його різноманітними матеріалами, зокрема такими, як:

- прості та кольорові олівці;
- пастель, акварель, гуаш;
- фломастери;
- крейда;
- папір для малювання;
- розмальовки;
- мольберти;
- пластилін;
- лекала;

- обладнання для аплікації та ліплення, для роботи з природним матеріалом. Також у цьому осередку варто розмістити копії скульптур, репродукції картин, відомості про їх авторів тощо.

Музичний осередок

У музичному осередку слід розмістити різні види музичних іграшок та музично-дидактичних ігор, дитячі музичні інструменти, ілюстрації до музичних творів, а також касети аудіо та відеопрогравач, аудіо та відеозаписи тощо. Осередок художнього слова В осередку художнього слова має бути облаштоване місце для роботи дітей із книжкою. Педагогічним працівникам слід розмістити на полицях книги різних жанрів, альбоми, папки з ілюстраціями до художніх творів, зображення казкових персонажів, портрети класиків української дитячої літератури. Також у цьому осередку доцільно облаштувати «книжкову лікарню», де діти мали б змогу ремонтувати книги.

Осередок народознавства

В осередку народознавства можна розмістити предмети української національної символіки — вінок, вишитий рушник, жовто-блакитний прапорець, тризубець, ляльки в українському народному вбранні, посуд, традиційні українські іграшки, витвори декоративно-вжиткового мистецтва, зображення «родинного дерева життя» тощо. В осередку народознавства можна також створити міні-осередок — куточок родини, в якому розмістити фотографії членів родини, інформацію про найближче сімейне оточення дітей.

Осередок розвивального навчання

Для дітей раннього та молодшого дошкільного віку в осередку розвивального навчання мають бути матеріали, спрямовані на розвиток сенсорних відчуттів у дітей:

- дидактичні іграшки (мотрійки, різні піраміди, різнокольорові втулки);
- геометричні фігурки, коробочки різного розміру;
- спеціально виготовлене обладнання для розпізнавання предметів на дотик, слух, для розвитку зорового сприйняття та дрібної моторики рук тощо.

Оснащення осередку розвивального навчання для дітей старшого дошкільного віку слід збагатити атрибутами, які спрямовані на розвиток у них пізнавальних та психічних процесів. Це можуть бути:

- головоломки;
- ребуси;
- кросворди;
- ігри типу «Танграм», «Чарівні палички»;
- математичне лото;
- доміно тощо.

З метою формування елементарних математичних уявлень у дітей цей осередок необхідно забезпечити матеріалами для ознайомлення з цифрами, числовими множинами, просторовими, часовими поняттями та поняттями розміру і об'єму. Для цього варто мати:

- різноманітні розмальовки;
- парні картки;
- площинні лабіринти;
- схематичний годинник;

- штанги;
- стрічки;
- смужки різної довжини і ширини;
- умовні мірки;
- різні ємності;
- предмети для вимірювання об'єму і ваги тощо.

У цьому осередку також мають бути матеріали для навчання дітей грамоти: зображення букв, алфавіт, кубики Зайцева, магнітна абетка, таблиці, схеми, тренажери та посібники для підготовки руки дитини до письма тощо.

Спортивний осередок

Залежно від віку дітей та їхньої фізичної підготовленості спортивні осередки оснащують по-різному. Проте, обов'язково у такому осередку мають бути:

- м'ячі;
- кольорові кулі для прокочування;
- кеглі;
- мішечки з піском для метання;
- скакалки тощо.

Для розвитку основних рухів дітей у спортивному осередку доцільно також мати:

- дуги;
- лави;
- колоди;
- куби;
- обручі;
- сюжетні нестандартні м'які іграшки для переступання, підлізання, перестрибування;
- ракетки з воланами;
- різноманітні природні матеріали (шишки, каштани, жолуді);
- кольорові стрічки, прапорці, султани, парашути;
- обладнання для спортивних ігор (баскетбольне кільце, дартс, кільцекид, шашки, шахи).

Для оптимального розміщення спортивного матеріалу варто використати гачки, коробки, ящики, навісні полиці тощо.

Осередок трудової діяльності

В осередку трудової діяльності має бути обладнання, яке спонукатиме дітей до практичних дій та сприятиме розвитку у них навичок самообслуговування. Для дітей раннього та молодшого віку слід мати різні типи тренажерів на застібання та шнурування, таці, фартухи, ганчірки, губки тощо. Для дітей старшого дошкільного віку в осередку трудової діяльності варто передбачити міні-стенди, наприклад, куточок «Ми чергуємо» — з фартухами, совочками для змітання крихт зі столу, губками, ганчірками; куточок «Маленькі помічники» — з дитячими граблями, совками, лопатами тощо.

Осередок відпочинку та усамітнення

В осередку відпочинку та усамітнення варто створити умови, які давали б дітям можливість відпочити, заспокоїтися, позбутися негативних емоцій, поділитися з педагогом своїми проблемами, переживаннями, разом розв'язати конфліктну ситуацію. Цей осередок доцільно облаштовувати м'якими меблями, бажано відокремити його від інших осередків ширмою.

Осередок самопізнання В осередку самопізнання доцільно розмістити дзеркало, предмети

індивідуального догляду. У цьому осередку мають бути ілюстрації до казок, оповідань, дитячі книги, фотографії. Тут також можна встановити ростомір, ваги тощо.

Осередок співпраці з батьками

В осередку співпраці з батьками необхідно передбачити стенди, папки-пересувки, плакати, на яких розміщують інформацію для батьків: поради, рекомендації психологічного та педагогічного змісту, оголошення тощо.

Осередок власної кімнати

В осередку власної кімнати мають бути зібрані короткі відомості про дітей групи, працівників, зазначена назва групи (наприклад — «Казка», «Усмішка», «Курчата» тощо). Цей осередок можна оформити груповими фотографіями дітей, яскравим панно, атрибутикою до назви групи. Також в осередку власної кімнати розміщують вітальні листівки та інформацію про дітей, які святкують день народження. Тут можна облаштувати стенди з побажаннями та рекомендаціями для дітей та батьків, а також з інформацією про досягнення дітей (перемога у спортивному змаганні, участь у святі тощо).

Як цікаво і просто зацікавити дітей до занять з грамоти та математики?

Гладка Ольга Борисівна, вихователь, стаж педагогічної роботи 8 років

Річ у тім, що у дитини немає необхідності вчитися читати і писати. І це цілком нормально в такому віці! У багатьох батьків виникає подібний страх. Зачекайте трохи, коли їй стане цікаво. Коли вона сама захоче, навчиться цього. А до того часу дитина просто не розуміє, навіщо їй це потрібно.

Посприяйте появі інтересу: наприклад, написала дві літери – і отримала те, що найбільше любить. За найменші успіхи хваліть.

Не варто змушувати дитину читати і писати, бо можете тільки нашкодити. Також не протиставляйте вашу дитину іншим, тим паче не залякуйте, що її не візьмуть через небажання вчитися до школи.

Для дітей в такому віці важливий приклад друзів. Може, є дівчинка чи хлопчик, з якими приятелює ваша донька і які досягли успіху в читанні та писанні? Їхній приклад може допомогти пробудити в дитини цікавість до цього заняття.

Побавтеся з нею у школу – нехай дитина повчить вас чогось. Може, ляльки стануть її успішними учнями. Не впадайте у відчай, але й не випереджайте події.

Привчити дитину до читання книг можна тільки, якщо в цьому процесі мама буде брати найактивнішу участь - знадобиться час, терпіння, бажання і особистий приклад. Регулярно з самого раннього віку читайте дитині перед сном. Це має стати традицією і хорошою звичкою. Граючи з дитиною, вибирайте такі ігри, які вимагають читання і вивчення інструкцій (настільні ігри, приготування їжі).

Просіть, щоб малюк допоміг розібратися з інструкцією і сам її прочитав. Пограйте з дитиною в піратів і пошук скарбів. Для цього заховайте в будинку яку - небудь річ і складіть письмову інструкцію, як її знайти. Подібна гра розвиває навички читання. Вигадуйте разом з дитиною різні історії та казки. Заведіть альбом, в які ви разом будете записувати ці історії. Періодично просіть малюка перечитати його твори або прочитати їх для дідуся і бабусі - він буде з гордістю і задоволенням робити це.

Читайте разом з дитиною під час прогулянки, ігри, в гостях все, що трапляється вам на очі - вивіски, рекламу, програми телепередач, листівки і т. д. На холодильнику кожен день залишайте коротенькі повідомлення для малюка, які він буде із задоволенням читати. Якщо дитина любить сидіти за комп'ютером, спробуйте починати привчати його до читання за допомогою електронної книги. Якщо дитина обожає дивитися телевізор, притягнути його увагу до читання за допомогою, того, що він бачить там: запропонуйте прочитати книгу по фільму, який йому сподобався, знайдіть і прочитайте йому інформацію про те, що зацікавило його по телевізору.

Пропонуйте дитині читати ті книжки, які подобалися тобі в дитинстві. Попередньо розкажіть дитині невеликий епізод з цієї книги (смішний чи сумними), щоб він зацікавився сюжетом і захотів дізнатися все до кінця. Подавайте приклад дитині, показуючи йому, що ти теж любиш читати.

Дитина повинна бачити тебе читаючою, у вільний час віддає перевагу книзі, а не телевізора чи комп'ютера. Давайте дитині погортати книгу. Розкажіть про те, що читаєте і обговоріть це з малюком. Запишіться з дитиною в бібліотеку. Дозволяйте в бібліотеці малюкові самостійно вибирати книги. Тримайте в будинку велику кількість різноманітних журналів і книжок різних жанрів. Провокуйте дитину задавати питання за змістом і жанрами цих книг, залучай його увагу яскравими обкладинками і картинками.

На свята даруйте дитині книжку - хай він розуміє всю цінність і значення такого подарунка. Є ще кілька методів, здатних привчити дитину до читання в ігровій допомозі: Метод Кассиля. Полягає в тому, щоб читаючи дитині книжку, зупинитися на найцікавішому місці («немає часу!») І тим самим, спровокувати дитину самостійно дочитати епізод. Для початку, залишай «дочитати» невеликі

уривки, щоб дитині не набридло. Рольовий метод. Читай з дитиною книжку по черзі, а краще за ролями: приміром, дитина читає слова автора, а ти озвучуєш інших героїв. Така гра зацікавлює дітей і дає відчуття себе більш самостійними. Метод головних героїв. Напиши дитині невелику лист від імені якого - небудь книжкового героя (наприклад, Карлсона) з пропозицією дружити. Кожне наступне лист продовжуй, наповнюючи його новими історіями, щоб зацікавити дитину.

Таким чином, читання підсвідомо почне асоціюватися із задоволенням. Метод допомоги. Якщо ти зайнята домашньою роботою, попроси дитину почитати тобі вголос. Скажи, що це дуже допомагає, і тобі не так важко і тяжко справлятися з твоєю роботою. При приготуванні страв попроси дитину диктувати тобі рецепт з кулінарної книги. Для кожної дитини спосіб привчання до книги індивідуальний.

Зробити математику захоплюючій для дітей легше, ніж ви думаєте. Гра № 1 — пошуки скарбів математики. Ставимо велику букву Х в якій-небудь точці на карті. Як тільки дитина закінчує вирішення однієї математичної задачі, малюйте лінію від однієї точки до іншої. І так продовжується до тих пір, поки не дійдете до заданої точки Х. Якщо дитині необхідно вирішити 10 задач, малюйте 10 точок і врешті ставте Х. Завдання вирішені — ви підійшли до кладу. Дитина отримує скарб — морозиво, мультфільм і ін. Також ви можете грати в Покупки. Для цього в магазині довірте дитині рахунок вартості всіх куплених товарів. Можна покласти зайву річ, дитина додасть вартість, а потім прибрати товар з корзини, вартість необхідні відняти. Це «вправа» розвиває навички віднімання.

Якщо ваша дитина захоплюється спортом, ви можете зробити спортивну гру. Якщо він любить футбол, то кожен раз як тільки він виконає вірно 5 задач з математики, пограйте з ним в його улюблену спортивну гру. Якщо ваша дитина любить відео ігри, придбайте для нього навчальні ігри.

Поради та попередження: Знаючи, що доставляє радість вашій дитині, знайдіть спосіб, як додати до захоплення математику. Що б ви не робили, робіть це весело. Діти, які відчувають труднощі з математикою в ранньому віці, мають побачити, що вона може бути веселою, інакше вони остаточно втратять до неї інтерес.

Як краще вести роботу з батьками? Як добитись, щоб батьки вихованців ставились до молодих вихователів з повагою?

Конверська Тамара Федорівна, вихователь – методист, стаж педагогії роботи 29 років

Ознайомте батьків з особливостями програми, за якою працює дошкільний заклад.

Щодня розповідайте про досягнення дитини, повідомляйте, до чого вона схильна і які її здібності варто розвивати.

Щоп'ятниці повідомляйте татам і мамам план освітньої роботи з дітьми на тиждень та пропонуйте взяти участь в окремих заходах.

Один раз на квартал проводьте батьківські збори. У першій їх частині повідомляйте про досягнення дітей (у навчальний, художньо – творчий, ігровий діяльності), а другу присвятіть обговоренню та роз'ясненню актуальних проблем групи.

Один раз на квартал організовуйте неформальні зустрічі з батьками своїх вихованців – пікніки в теплу пору року, чаювання з пиріжками у холодну. До цих зустрічей готуйте з дітьми невеличкі вистави або конкурси, до участі в яких запросіть і батьків.

Використовуйте Інтернет для спілкування з батьками у будні. Повідомлення мають бути лаконічними й супроводжуватися фотографіями чи хвилинним відео. Більшість батьків мають смартфони, тож повідомлення зможуть переглянути миттєво.

Всіляко стимулюйте батьківську активність (подяки, грамоти від дошкільного закладу, «медалі», що вручатимуться на днях батько й матері, підчас інших свят тощо).

Перката Світлана Володимирівна, вихователь ДНЗ №61, стаж роботи 21 рік.

1. Інноваційні технології – це як ковток свіжого повітря, це праця особистості, людей творчих, креативних, тому і впливає, ширше розкриває будь-яку тему, зміст і форми контролю дітей.
2. Організувати дисципліну дітей не просто, це приходить з досвідом. Головне, зацікавити дітей, бути другом, формувати партнерські відносини.
3. Тільки у співпраці з батьками, знайомитись зі спеціальною літературою, завжди знаходити заняття по душі для дитини.
4. Добирати матеріал, який враховує вікові особливості дітей, змінювати види діяльності, використовувати інноваційні технології.
5. Тільки в ігровій формі, використовувати дидактичні ігри, мовленнєві вправи.
6. Запитувати методиста, досвідчених педагогів в конкретній ситуації і з конкретною дитиною.
7. У книзі «Дні здоров'я в ДНЗ», в журналах, методичній літературі.
8. В електронній формі і з досвідом.
9. Обов'язкова співпраця з сім'єю, в толерантній, приємній манері спілкування знаходити шляхи вирішення будь-якої проблемної ситуації.
10. Опрацювати програму «Дитина», спеціальну літературу з психології дошкільнят, співпраця з психологом.
11. Сучасні інноваційні технології, данні в інтернеті, але обирати тільки те, що Ви зможете втілити в роботі, відвідувати семінари, відкриті заходи.
12. Є перелік осередків, які обов'язково мають бути в групі (данні у методиста).
13. В ігровій формі та зі знаннями теми вивчення на даному етапі, не боятися просити допомоги у досвідчених педагогів.
14. Адміністрація надасть перелік документації, яку веде вихователь. А педагогічні знахідки залежать від вашої наполегливості.
15. Якщо Ви розвиваєтесь, вчитеся, а цього вимагає наша професія все життя, Ви будете цікаві батькам, вони з повагою будуть відноситись до Вас. А ще : любіть дітей, людей і ви отримаєте бажане.